

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

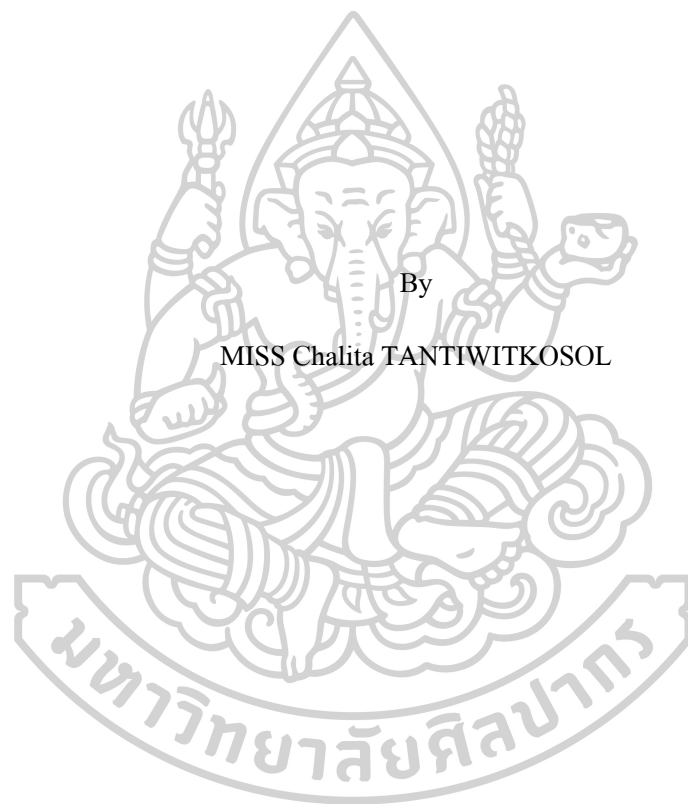
ผู้หญิง

โดย
นางสาวชลิตา ตันตวิษณุโกศล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

HER

By
MISS Chalita TANTIWITKOSOL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2018

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	ผู้หญิง
โดย	ชลิตา ดันตวิษณุโกศล
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ คงวาริ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กาสรสุวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ คงวาริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์ ญาณวิทย์ กุญแจทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ สุภนิมิตร)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ กัญญา คำโสภี)

59003206 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ผู้หญิง, ความงาม, ความหลากหลาย

นางสาว ชลิตา ตันดิวิชญ์โกศล: ผู้หญิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ คงวาริ

“ผู้หญิง” เป็นเพศที่เคียงคู่มากับความสวยความงามโดยไม่สามารถแยกออกจากกัน และกันได้ กล่าวได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของเพศหญิงตามกลไกทางธรรมชาติ ที่พยายามดำรงและรักษาความสวยงามไว้ให้ได้ยาวนานที่สุด ซึ่งส่งผลให้เกิดความซับซ้อนทางอารมณ์ความรู้สึก ความไม่มั่นคงทางจิตใจ และสามารถกลายเป็นความหวั่นไหวคล้อยตามไปกับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่เข้ามากระทบจิตใจได้อย่างง่ายดาย แต่เนื่องด้วยสภาพปัจจัยของสังคมในปัจจุบันนี้ ทำให้พฤติกรรมการแสดงออกของผู้หญิงจำเป็นต้องเกิดการพัฒนาปรับตัว เปลี่ยนแปลงเพื่อการคงอยู่ร่วมกับบริบทของสังคมนั้น ๆ และสามารถก้าวทันให้ชีวิตตนเองดำรงอยู่ได้ เพราะสังคมสามารถส่งอิทธิพลอย่างมหาศาลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งด้านกายภาพภายนอกและอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจ จึงต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงสถานะอารมณ์ความรู้สึก ความอ่อนไหวของเพศหญิง ผ่านทางอิริยาบถในรูปแบบต่าง ๆ ที่แสดงออกมาเป็นอาการปฏิกิริยาเสมือนภาพที่เกิดทับซ้อนกัน ผ่านรูปทรงของตนเองและบุคคลใกล้เคียงมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาพลักษณ์ภายนอกซึ่งมีจุดกำเนิดมาจากความหวั่นไหวภายในจิตใจ และสถานะอารมณ์ที่แปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ทั้งหมดทั้งมวลก็เพื่อการดำรงอยู่ในสังคมนั้น ๆ ให้ได้อย่างปกติสุข ด้วยวิธีการผสมผสานภาพของผู้หญิงกับสัญลักษณ์ของแมลงและสิ่งมีชีวิต ประกอบรวมกับการใช้หลักทัศนธาตุทางศิลปะ สร้างสรรค์ผ่านกลวิธีทางเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ที่มีความละเอียดอ่อนและประณีต เพื่อที่จะสื่อสารถึงประเด็นทางความคิดที่มีความสำคัญและนัยยะของความหมายที่หลบซ่อนอยู่ ภายใต้ความงามที่แท้จริงของเพศหญิงรวมถึงมนุษย์ทุกคนว่า มิได้เกิดมาจากความพยายามที่จะปรุงแต่งเพื่อความสวยงามตามมายาคติ หรือกรอบของสังคมภายนอกที่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งกำหนด แต่แท้จริงแล้วความสวยงาม ก็คือความหลากหลายและเป็นสิ่งที่ก่อกำเนิดขึ้นมาพร้อมกับมนุษย์ทุกคนตั้งแต่ปรากฏกายลึมหาดูโลกใบนี้

59003206 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : WOMAN, BEAUTY, DIVERSITY

MISS CHALITA TANTIWITKOSOL : HER THESIS ADVISOR : ASSISTANT
PROFESSOR AMNAT KONGWAREE

Female always represents 'Beauty' ; it is an inseparable symbol of women. As a woman, we have a natural instinct to maintain our allurements and charm for the longest we could. This caused emotional complexity and mental instability which triggered by atmospheres and outer factors around her.

Present days society makes women's change their self - expression, society shapes us to who we are and majorly affect how we live both in physical and mental ways. Therefore I wish to reflect this reality of the emotional state of a woman through various actions that it seems like an overlaying picture, using self - portraits and close friends as a prototype of the artwork. The external movement flourished from within ; all grown from a shaken state of mind all of these are for the sake of peace and freedom to live in the society.

I create the artwork by combining female portraits with insects and living creatures using art elements such as drawings, various textures through Lithography to express the idea of the hidden human charisma that it is not from the urge of a specific regulation but it is the diversity of us, a human being that makes us beautiful.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณและน้อมรำลึกถึงคุณบิดา มารดา ผู้เป็นบุพการี ที่ได้อบรมสั่งสอนเลี้ยงดู และขอขอบพระคุณสมาชิกครอบครัว ดันติวิชญ์โกศล ที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้สำหรับการใช้ชีวิตในแนวทางการเรียนรู้ศาสตร์ทางศิลปะ การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนวย คงวาริ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ สุภนิมิตร และ ศาสตราจารย์ ญาณวิทย์ กุญแจทอง รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านประจำภาควิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้มอบความรู้ให้คำแนะนำและประสบการณ์ที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า อีกทั้งยังเมตตาด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่เอื้ออำนวยและให้ความร่วมมือในการเป็นต้นแบบเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละชิ้น และที่ขาดมิได้ข้าพเจ้าต้องขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ กัญญา เจริญสุภกุล คุณภราดาโดย สิบมา และ คุณวรมน ขำขนิษฐ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนด้านทุนทรัพย์ที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ รวมถึงค้นคว้าข้อมูลและวิจัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีในทุกประการ

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกสรรพสิ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้เกิดองค์ความรู้ สติปัญญา และสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อตัวข้าพเจ้าเองและสังคมส่วนรวม

ชลิตา ดันติวิชญ์โกศล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
สมมติฐานของการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
คำนิยามที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์.....	4
บทที่ 2.....	5
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	5
อิทธิพลจากสภาพสังคมในปัจจุบันและบุคคลที่ใกล้ชิดผูกพัน	5
ความเป็นมาของความงามในแต่ละยุคสมัย.....	5
อิทธิพลจากทฤษฎีและบทความ	13
อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม.....	14
มิเชลล่า โนรีอค (Mihaela Noroc).....	14
LIKROTABLE	18
TRAN NGUYEN.....	20

บทที่ 3.....	23
ขั้นตอนการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	23
องค์ประกอบในการสร้างสรรค์.....	24
รูปทรง (Form).....	24
สี (Color)	25
พื้นผิว (Texture)	26
สัญลักษณ์ (Symbol).....	27
กระบวนการและเทคนิคในการสร้างสรรค์	28
ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)	28
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการภาพพิมพ์	29
อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน	47
บทที่ 4.....	48
การพัฒนากระบวนการทางความคิดและการสร้างสรรค์ผลงาน	48
ช่วงระยะที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2560 (ภาคการศึกษาตอนต้น)	48
ช่วงระยะที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2560 (ภาคการศึกษาตอนปลาย)	56
ช่วงระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2561	63
บทที่ 5.....	72
บทสรุป.....	72
รายการอ้างอิง	74
ประวัติผู้เขียน	76

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	มาริลิน มอน โร (Marilyn Monroe) นักแสดง, นางแบบ, นักร้องชื่อดัง	6
ภาพที่ 2	ดอนเยล ลูน่า (Donyale Luna) นางแบบผิวสีคนแรก ปกนิตยสาร โว้ก (Vogue).....	7
ภาพที่ 3	ภาพแสดงการเปรียบเทียบ ก่อนและหลัง ด้วยการใส่โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์	7
ภาพที่ 4	ภาพแสดงผลงานของ ทราย เบญจพร นักคอสเพลย์ (Cosplay).....	8
ภาพที่ 5	ภาพแสดงผลงานของ ทราย เบญจพร นักคอสเพลย์ (Cosplay).....	9
ภาพที่ 6	ภาพแสดงผลงานของ ทราย เบญจพร นักคอสเพลย์ (Cosplay).....	9
ภาพที่ 7	อิสครา ลอว์เรนซ์ (Iskra Lawrence) นางแบบ Plus-Size ตัวแทนแบรนด์ Aerie	11
ภาพที่ 8	ฮาลิมา อาเดน (Halima Aden) นางแบบมุสลิมที่มีชื่อเสียงโด่งดัง	11
ภาพที่ 9	เกา ฉีเจิน (Qizhen Gao) นางแบบสาวชาวจีน (เซี่ยงไฮ้).....	12
ภาพที่ 10	ภาพแสดงภาพถ่ายเพื่อน ๆ ของข้าพเจ้าที่นำมาเป็นต้นแบบ.....	13
ภาพที่ 11	มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงในจังหวัดเชียงใหม่ (Chang Mai).....	15
ภาพที่ 12	มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากที่ราบสูงทิเบต (Tibetan Plateau).....	15
ภาพที่ 13	มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากสุหรัลีสัมพู.....	16
ภาพที่ 14	มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากโอโมวัลเลย์ (Omo Valley).....	16
ภาพที่ 15	มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากป่าดิบชื้นแอมะซอน (Amazon.....	17
ภาพที่ 16	มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากชนเผ่าเมารี (Maori Marae).....	17
ภาพที่ 17	ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Giant African Landsnail”	18
ภาพที่ 18	ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Ladybug”	19
ภาพที่ 19	ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Puss Moth Caterpillar”.....	19
ภาพที่ 20	ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Picasso Beetle”.....	20
ภาพที่ 21	ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “Bedridden Mementos”.....	21

ภาพที่ 22 ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “The Riverbed Nightingale”	21
ภาพที่ 23 ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “Planadvisor”	22
ภาพที่ 24 ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “Kushiel’s Chosen I”	22
ภาพที่ 25 ภาพแสดงลักษณะของรูปทรงในอิริยาบถต่าง ๆ	24
ภาพที่ 26 ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในผลงานสร้างสรรค์	25
ภาพที่ 27 ภาพแสดงพื้นผิวในรูปลักษณะต่าง ๆ	26
ภาพที่ 28 ภาพแสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงาน	27
ภาพที่ 29 ภาพแสดงการจัดท่าทางต้นแบบจากตัวบุคคล เพื่อการบันทึกภาพ	28
ภาพที่ 30 ภาพตัวอย่างแมลงชนิดต่าง ๆ	28
ภาพที่ 31 ภาพแสดงภาพร่างต้นแบบด้วยเทคนิคเฉพาะตน	29
ภาพที่ 32 ภาพแสดงการล้างทำความสะอาดเพลทแม่พิมพ์ก่อนนำไปเขียนด้วยวัสดุไข	31
ภาพที่ 33 ภาพอุปกรณ์ในการทำกระดาษลอกแบบ ผงเพริกอกอกไซค์ ผสมกับแอลกอฮอล์	31
ภาพที่ 34 ภาพแสดงการคัดลอกภาพโครงร่างจากภาพร่างต้นแบบลงบนเพลทแม่พิมพ์อลูมิเนียม	33
ภาพที่ 35 ภาพแสดงการทำเครื่องหมาย Registration Mark: T - I บนแม่พิมพ์ และบริเวณด้านหลังของแผ่นกระดาษ	33
ภาพที่ 36 ภาพแสดงอุปกรณ์นานาชนิดที่มีส่วนผสมของไข สำหรับการเขียนบนแผ่นแม่พิมพ์	34
ภาพที่ 37 ภาพแสดงการวาดเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ด้วยดินสอไข เพื่อสร้างน้ำหนักอ่อน - แก่	35
ภาพที่ 38 ภาพแสดงการสร้างพื้นผิวด้วยหมึกไขชนิดแห้ง (Tusche) เจือจางด้วยน้ำ และการเขียนด้วยน้ำมันวานิช (Varnish Oil)	35
ภาพที่ 39 ภาพแสดงอุปกรณ์ขั้นตอนการเคลือบกาวและกั้ดกรด	36
ภาพที่ 40 ภาพแสดงกระบวนการเคลือบกาวด้วยฝามือและฟองน้ำบนแผ่นแม่พิมพ์	37
ภาพที่ 41 ภาพแสดงขั้นตอนการกั้ดกรดบนแผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียม	38
ภาพที่ 42 ภาพแสดงอุปกรณ์ในขั้นตอนการพิมพ์	39
ภาพที่ 43 ภาพแสดงการเตรียมหมึกพิมพ์ และการกลึงหมึกพิมพ์บนแท่นกลึงหมึก	40

ภาพที่ 44 ภาพแสดงอุปกรณ์ในขั้นตอนการล้างเขม่าดำ (Wash Out)	41
ภาพที่ 45 ภาพแสดงขั้นตอนการล้างเขม่าดำ (Wash Out) เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับขั้นตอนการ กลิ้งหมึกพิมพ์.....	41
ภาพที่ 46 ภาพแสดงผังการกลิ้งหมึกบนแม่พิมพ์ขนาดใหญ่.....	42
ภาพที่ 47 ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดน้ำ และกลิ้งหมึกพิมพ์บนแผ่นแม่พิมพ์	43
ภาพที่ 48 ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมชั้นกระดาษ.....	43
ภาพที่ 49 ภาพแสดงขั้นตอนกระบวนการพิมพ์.....	44
ภาพที่ 50 ภาพแสดงขั้นตอนการตัดเจาะกระดาษไขฟิล์มให้เป็นฉากกัน เพื่อประกอบหมึกพิมพ์ลงบน พื้นที่บางส่วนเฉพาะจุด เพื่อสร้างคุณลักษณะเด่นของผลงาน	46
ภาพที่ 51 ภาพแสดงขั้นตอนการเขียนหมึกพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์โคมยาง สำหรับขั้นตอนการพิมพ์.....	46
ภาพที่ 52 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Emblem I”	51
ภาพที่ 53 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Emblem II”	52
ภาพที่ 54 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “The Red Headdress”	53
ภาพที่ 55 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Pray”	54
ภาพที่ 56 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Visionary”	55
ภาพที่ 57 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Unsteadiness”	57
ภาพที่ 58 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Binding”	58
ภาพที่ 59 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Bee – Hide (Behind)”	59
ภาพที่ 60 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Shadow Twins”	60
ภาพที่ 61 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Irony (Tong)”	61
ภาพที่ 62 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Little by Little (Auangpoy)”	62
ภาพที่ 63 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Mouth Melon (Tang - mo)”	66
ภาพที่ 64 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Fragile (May)”	67
ภาพที่ 65 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Missing (Som)”	68

ภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Supernumerary (Ploy)”69

ภาพที่ 67 ผลงานวิทยานิพนธ์ “One in the Crowd (Midsign)”70

ภาพที่ 68 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Delicate (Sofee)”71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้หญิง เป็นเพศที่เคียงคู่มากับความสวยความงามอย่างที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ กล่าวได้ว่าเป็นสัญชาตญาณของเพศหญิงตามกลไกทางธรรมชาติ ซึ่งในแต่ละยุคแต่ละสมัยย่อมมีค่านิยมทางความงามที่แตกต่างกันออกไป อาทิเช่น ยุคสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance) ในคริสต์ศตวรรษ 1400 – 1700 ผู้หญิงที่มีลักษณะงามต้องมีผิวขาว มีน้ำมีนวล อวบ สะโพกผาย หน้าอกใหญ่เต่งตึง หรือยุคสมัยวิกตอเรียในยุโรป (Victorian era) ในคริสต์ศตวรรษ 1800 – 1900 ผู้หญิงสวยจะต้องมีเอวขนาดเล็ก และเพื่อแลกกับความงามทำให้ต้องมีการนำผ้ามารัดที่เอวอยู่ตลอดเวลา ผู้หญิงในยุคนี้จึงต้องเผชิญกับความผิดปกติทางด้านกระดูกซี่โครงและกระดูกสันหลังเป็นต้น และเมื่อเข้าสู่ยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยี วิวัฒนาการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ถูกเข้ามาทดแทนและถูกสร้างสรรค์ให้ความงามของเพศหญิงก้าวกระโดดไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดค่านิยมใหม่ ๆ ขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการทำศัลยกรรมใบหน้า รูปร่าง เพื่อลดทอนหรือเพิ่มเติม เสริมแต่ง ให้ตนเองมีความสวยงามมากยิ่งขึ้น และได้รับความนิยมนจากคนทุกช่วงทุกวัย เนื่องจากสามารถเสริมภาพลักษณ์และบุคลิกภาพภายนอกให้ดูดี โดดเด่น เป็นการสร้างความเชื่อมั่นและสร้างโอกาสให้กับตนเอง ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าสังคมมักจะให้การยอมรับและให้ความสำคัญกับรูปร่าง หน้าตา ซึ่งเป็นรูปลักษณ์ภายนอกมากกว่าคุณค่าที่มาจากตัวตนของบุคคลนั้นจริงๆ ทำให้เกิดอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะผู้หญิงซึ่งเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อน อ่อนไหวและมีความซับซ้อนทางอารมณ์ความรู้สึก สามารถคาดเดาได้ยาก สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดเป็นความรู้สึกไม่มั่นคง ไม่มั่นใจ ทั้งทางกายภาพภายนอกและภายในจิตใจจึงได้สะท้อนความรู้สึกนั้นออกมา ผ่านทางการแสดงออกของอิริยาบถในรูปแบบต่าง ๆ (NylonThailand, 2559)

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ผู้หญิงเป็นเพศที่ธรรมชาติรังสรรค์มาให้เคียงคู่กับความสวยความงาม และยังมี ความซับซ้อนทางอารมณ์ความรู้สึก มีความอ่อนไหวคล้อยตามไปกับสิ่งแวดล้อมรอบข้างได้อย่างง่ายดาย และเนื่องด้วยปัจจัยต่าง ๆ ของสภาพสังคมในปัจจุบัน ยิ่งทำให้พฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ จำเป็นจะต้องมีการปรับตัว เปลี่ยนแปลง เพื่อการคงอยู่ร่วมกับบริบทของสังคมนั้น ๆ และสามารถก้าวทันให้ชีวิตของตนดำรงอยู่ได้ เพราะสังคมนั้นสามารถมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะกับเพศหญิง ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การแสดงออกของผู้หญิงทั้งทางกายภาพภายนอกและอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจ จึงต้องการที่จะ สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะอารมณ์ความรู้สึก ความอ่อนไหวของเพศหญิง ผ่านทางอิริยาบถต่าง ๆ ที่แสดงออกและแสดงผลให้เห็นถึงสภาวะความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของภาพลักษณ์ภายนอก ซึ่งเกิด จากความหวั่นไหวภายในจิตใจ อารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา จึงส่งผลกระทบต่อ พฤติกรรมภายนอกที่ทำให้ผู้หญิงพยายามที่จะปรุงแต่งให้ตนเองดูดี และเกิดความสมบูรณ์แบบ ที่สุด เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกและความต้องการของตนเอง เพื่อการดำรงอยู่ในสังคมนั้น ๆ เสมือนราวกับว่าผู้หญิงได้ติดก้นดักอยู่กับมายาคติของความสวยงาม ตามแบบแผนของสังคมนั้น ๆ จึงเกิดเป็นการปรับเปลี่ยน การปรุงแต่ง การเสริมสร้างรูปลักษณ์ภายนอก เพื่อความมั่นคงภายใน จิตใจ แต่มั่นกลับเป็นแค่การเติมเต็มช่องว่างที่ไม่สามารถกระทำได้ เพราะแท้จริงแล้วสิ่งที่สำคัญ และเป็นความสวยงาม โดยแท้จริงในมุมมองของข้าพเจ้าคือ ความงามที่หลากหลายแตกต่าง ซึ่งสะท้อนตัวตนและกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล และที่สำคัญเป็นความรู้สึกที่ออกมาจากข้าง ในโดยธรรมชาติของแต่ละบุคคล

สมมติฐานของการสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะ 2 มิติ โดยอาศัยการใช้ภาพใบหน้าของตนเองและบุคคล ใกล้ชิดที่มีความผูกพันมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นหลักในการแสดงออก ประกอบกับการใช้ รูปทรง วัสดุสิ่งของจากธรรมชาติและจากสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นให้เข้ามามีส่วนร่วมสำคัญ โดยเฉพาะ การนำรูปร่างของสัตว์และสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องราว เนื้อหาสาระให้แตกต่างกัน ออกไป และจุดมุ่งหมายที่ต้องการนำสิ่งเหล่านั้นให้เข้ามาปรากฏเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญในผลงาน

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความงดงามของเพศหญิง ที่มีความพยายามสรรสร้างตนเองให้สวยงามงดงาม และสมบูรณ์แบบเคียงคู่ไปกับความเป็นไปของสังคมและธรรมชาติ และสื่อความหมายแทนตัวผู้หญิงแต่ละบุคคล เช่น การแสดงสีสันของแมลงชนิดต่าง ๆ เพื่อดึงดูด หลอกล่อ หรือปกป้องตนเองจากสภาพแวดล้อม โดยรอบ เปรียบเสมือนผู้หญิงที่มีการเสริมแต่งตนเองให้สวยงาม เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกของตนเองและเพื่อการดำรงอยู่ในสังคม ส่วนการเคลื่อนไหวทางกายภาพจากภาพลักษณ์ที่ปรากฏนั้น เกิดมาจากความอ่อนไหวและอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ อย่างไม่คงที่และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จนเกิดเป็นภาพที่มีมิติลวงตา กับภาพความเป็นจริงที่ทับซ้อนในพื้นที่เดียวกัน เพื่อแสดงถึงความอ่อนไหวของจิตใจที่ส่งผลกระทบต่อการแสดงออกภายนอก โดยได้อาศัยการจัดวางสีระทำทางของพวกเธอเหล่านั้นให้สื่อแสดงถึงความรู้สึกเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ โดยได้แสดงผลผ่านพฤติกรรมทางกายภาพ และแสดงถึงสภาวะอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจที่ต่างหลบซ่อนอยู่ ให้แสดงตัวคนออกมาโดยอาศัยการแสดงออกผ่านทางอิริยาบถของแต่ละบุคคล

ขอบเขตของการศึกษา

ผลงานสร้างสรรค์ที่เต็มไปด้วยอุดมการณ์ของการนำเสนอให้เห็นถึงความรู้สึกที่อ่อนไหวของเพศหญิง ซึ่งได้แสดงออกผ่านความรู้สึกและจากความต้องการส่วนตน ล้วนแล้วแต่เป็นภาพของความรู้สึกตามอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคล ที่มุ่งสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่ว่า เพศหญิงนั้นมักอ่อนไหวและคล้อยตามไปกับสภาพแวดล้อมของวัฒนธรรมและสังคมได้อย่างง่ายดาย เมื่อมีสิ่งใดเข้ามากระทบจิตใจก็สามารถรับรู้และรู้สึกได้กับทุกสิ่ง โดยเลือกใช้รูปทรงของใบหน้าผู้หญิงเป็นสื่อหลักในการแสดงออก ทั้งใบหน้าของตนเองและบุคคลใกล้ชิดที่มีความผูกพันกันเป็นพิเศษ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การได้เรียนรู้หลักของธรรมชาติวิทยาจากการศึกษาค้นคว้าชีวิตของสรรพสัตว์หลากหลายรูปแบบ เพื่อร่วมแสดงความหมายถึงสัญลักษณ์และสร้างความหมายใหม่ การเปรียบเทียบลักษณะการแสดงออกของผู้หญิงกับสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น ให้แตกต่างกันออกไปในแต่ละภาพผลงาน เช่น การแสดงสีสันของแมลงเพื่อดึงดูดเพศตรงข้ามในการผสมพันธุ์ เพื่อหลอกล่อเหยื่อให้มาติดกับดัก หรือเพื่อปกป้องตนเองจากภัยอันตรายภายนอก เปรียบเสมือนกับผู้หญิงที่มีการแต่งเติม ประดับประดาตนเองให้เกิดความสวยงาม เพื่อวัตถุประสงค์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะ

สามารถตอบสนองความรู้สึกและความต้องการของตนเองได้ เป็นการสะท้อนถึงความหวังที่ต้องการแสดงออกผ่านรูปทรงสัญลักษณ์ที่ตนเองมีความสนใจ นำมาวางเคียงคู่กันเพื่อสื่อให้เกิดความหมายใหม่ และชี้ให้เห็นถึงความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ความไม่ปกติและความลวงของสาระเหล่านั้นผ่านรูปทรงของบุคคล เส้น สี พื้นผิวลวงตาและน้ำหนัก ด้วยกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) บนพื้นระนาบ 2 มิติ

คำนิยามที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

Subjective	ความรู้สึกแห่งตนในเชิงจิตวิสัย
Absolute, Objective	ความจริงที่เกิดขึ้นจริงและไม่ขึ้นอยู่กับหรือเกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของใครคนใดคนหนึ่ง
Golden Ratio	อัตราส่วนทองคำในทางคณิตศาสตร์และศิลปะ
Lithograph	ภาพพิมพ์หินหรือภาพพิมพ์ผิวราบ ซึ่งเป็นภาพพิมพ์ที่ใช้การสร้างค่าน้ำหนัก พื้นผิวและรายละเอียดของผลงานจากการใช้วัสดุที่มีส่วนผสมของไขมันรูปแบบต่าง ๆ ลงบนแม่พิมพ์ที่เป็นหินปูนหรือแม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม โดยอาศัยหลักการระหว่างน้ำกับไขมันจะไม่เข้ากัน
Abstract	การใช้ภาษาภาพในการสื่อความหมายด้วยสีและลายเส้น เพื่อสร้างสัดส่วนซึ่งอาจจะประกอบขึ้นในระดับความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกันไป
Tusche	หมึกไขสำเริงรูป มีทั้งชนิดน้ำและชนิดแห้ง ซึ่งชนิดแห้งสามารถผสมกับน้ำหรือน้ำมันชนิดต่าง ๆ เพื่อให้เกิดลักษณะผิวในหลากหลายรูปแบบตามต้องการ
Texture	ลักษณะผิวหรือพื้นผิวรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดจากการสร้างด้วยวัสดุหลากหลายชนิดในการเขียนหรือระบายเพื่อสร้างน้ำหนัก
Aluminum plate	แผ่นอลูมิเนียมสำหรับใช้ทำเป็นแม่พิมพ์ ผิวของแม่พิมพ์จะมีสีเทาอ่อนและมีลักษณะเป็นรูพรุนที่หยาบ เพื่อช่วยในการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไขมันชนิดต่าง ๆ ให้น้ำหนักเส้นหรือรายละเอียดไม่ทึบตัน

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

จากการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เกิดจากหลากหลายอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับ ไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลที่เกิดจากสภาพสังคมในปัจจุบัน อิทธิพลจากทัศนคติผ่านประสบการณ์ของตนเองต่อสังคมที่ร่วมอาศัยอยู่และบุคคลที่มีความใกล้ชิดผูกพัน และได้วิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์จากสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ อิทธิพลจากงานศิลปกรรม ภาพยนตร์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทฤษฎีและบทความที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางความคิดและรูปแบบผลงาน โดยสามารถแบ่งเป็นข้อมูลที่ทำให้แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ อิทธิพลจากสภาพสังคมในปัจจุบันและบุคคลที่ใกล้ชิดมีความผูกพัน อิทธิพลจากทฤษฎีในรูปแบบของบทความที่มีความเกี่ยวข้อง และแรงบันดาลใจส่วนสุดท้ายคืออิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม ดังต่อไปนี้

อิทธิพลจากสภาพสังคมในปัจจุบันและบุคคลที่ใกล้ชิดผูกพัน

ความเป็นมาของความงามในแต่ละยุคสมัย

สำหรับผู้หญิงแล้ว แน่แน่นอนว่าก็ต้องคู่กับความสวยความงามอย่างปฏิเสธไม่ได้ ราวกับเป็นสัญชาตญาณและกลไกทางธรรมชาติของเพศหญิงที่มีมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตกาลแล้ว ความงามนั้นไม่เคยหยุดนิ่ง มักมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและเปลี่ยนไปตามแต่ละยุคสมัยและวัฒนธรรมในแต่ละประเทศนั้น ๆ โดยมุ่งเลือกเนื้อหาในแต่ละประเด็นซึ่งเป็นหนึ่งในข้อมูลที่มีความสนใจและเกี่ยวข้องโดยตรงกับผลงาน ภายใต้ขอบเขตของการนำเสนอความงามเฉพาะบางยุคสมัย ซึ่งมักแสดงให้เห็นถึงค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงและแตกต่างกันออกไปตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

หากย้อนกลับไปในปีคริสต์ทศวรรษ 1950 เป็นยุคของการแข่งขันในระบบอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ความงาม และนิยมผู้หญิงที่มีรูปร่างเข้าวนแบบนาฬิกาทราย หน้าอกใหญ่ เอวคอด ซึ่งในยุคนี้อาจกล่าวได้ว่า มาริลิน มอนโร (Marilyn Monroe) ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ทางเพศที่ได้รับความนิยมสูงสุด เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ และได้ถูกเสนอชื่อให้เป็นภาพลักษณ์

ทางด้านความงามแบบอุดมคติแห่งยุคสมัยนี้ ทำให้ผู้หญิงที่มีรูปร่างผอมบางหันมาเพิ่มน้ำหนักให้ดูมีน้ำมีนวลมากขึ้น และในขณะเดียวกันยังเป็นยุคกำเนิดนิตยสารปลูกใจชายชาติรีชื่อดังอย่างเพลย์บอย (Playboy) และตุ๊กตาบาร์บี้ (Barbie) ซึ่งเป็นภาพสะท้อนที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยมของผู้หญิงในยุคนี้ได้เป็นอย่างดี (Amanda Scherker, 2560)

ภาพที่ 1 มาริลิน มอนโร (Marilyn Monroe) นักแสดง, นางแบบ, นักร้องชื่อดัง
ที่มา : <https://www.telegraph.co.uk/films/2016/06/01/50-things-you-didnt-know-about-marilyn-monroe/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

ปีคริสต์ทศวรรษ 1960 เป็นยุคแห่งภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่มีรูปร่างผอมบาง มักถูกนำเสนอไปทั่วทุกพื้นที่ทุกวงการ ไม่ว่าจะเป็นหน้าปกนิตยสาร คาราฮอลลิวูด ไปจนถึงเวทีประกวดนางงามประจำชาติ ซึ่งส่งผลให้ผู้หญิงจำนวนมากในยุคนี้เริ่มตั้งเป้าเป็นเกณฑ์มาตรฐานให้กับสัดส่วนของร่างกายและพวกเธอมุ่งมั่นที่จะมีหุ่นผอมบางแบบนั้น โดยมีผลการวิจัยพบว่าเด็กสาววัยรุ่นในยุคนี้กว่า 50% รู้สึกว่าตนเองอ้วนเกินไป และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในปีต่อ ๆ มา

ในขณะที่ผู้หญิงพยายามสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ของตนเองราวกับเป็นงานศิลปะ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าความงามที่เป็นแบบมาตรฐานและดูจะไม่เปลี่ยนแปลงไปเลยก็คือ “การมีผิวขาว” จะเห็นได้จากนางแบบบนปกนิตยสารทุกคนจะต้องมีผิวขาว รวมไปถึงอุตสาหกรรมภาพยนตร์และโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้หญิง “ผิวสี” จะได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในกระแสหลักได้ จนกระทั่ง ดอนเยล ลูน่า (Donyale Luna) ผู้หญิงผิวสีคนแรกที่ได้ขึ้นปกนิตยสาร โวกี (Vogue) สร้างความแปลกประหลาดฮือฮาเพียงเล็กน้อยในช่วงหลังปีคริสต์ทศวรรษ 1970 แต่ถึงอย่างไร

ก็ตามผู้หญิงผิวสีก็ยังคงมีเพียงแค่บทบาทเป็นสื่อแทนเรื่องของเซ็กส์ในภาพยนตร์และโฆษณาเท่านั้น และบ่อยครั้งภาพของพวกเธอเหล่านั้นยังถูกทำให้ดูขาวขึ้นกว่าความเป็นจริง

ภาพที่ 2 ดอนเยล ลูน่า (Donyale Luna) นางแบบผิวสีคนแรก ปกนิตยสาร โว้ก (Vogue)

ที่มา : <http://www.aogundade.com/famous-black-history-women-donyale-luna-model-bio-her-life-and-death.html>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

ภาพที่ 3 ภาพแสดงการเปรียบเทียบ ก่อนและหลัง ด้วยการใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ เพื่อตกแต่งแก้ไขภาพถ่าย

ที่มา : <https://board.postjung.com/876912>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

และในปีคริสต์ทศวรรษ 1990 เป็นยุคสมัยที่โปรแกรมตกแต่งภาพในคอมพิวเตอร์ (Photoshop) ถูกคิดค้นขึ้นมาเป็นครั้งแรกเพื่อนำมาใช้สร้างสรรค์ภาพผลงานศิลปะ จนกระทั่งในปีคริสต์ศักราช 1995 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวถูกนำมาใช้เพื่อตกแต่งและแก้ไขภาพ (Retouch) กับภาพถ่ายผู้หญิงเพื่อการโฆษณา และก็ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ถือได้ว่าเป็นยุคที่สร้างความสมบูรณ์แบบในรูปแบบใหม่ โดยการทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ ให้เกิดขึ้นจริงได้ในโลกของมายาคติ

นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมียุคสมัยที่ปรากฏค่านิยมทางความงามที่หลากหลายและแตกต่างกันอีกมาก ซึ่งอาจเป็นผลมาจากวิวัฒนาการของการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วในโลกยุคปัจจุบัน ที่ทำให้มนุษย์เราสามารถรับรู้ข่าวสารทั่วโลกได้อย่างทันกระแส ทันเหตุการณ์ด้วยสื่อโซเชียลมีเดียรูปแบบต่าง ๆ ด้วยประการสำคัญเหล่านี้จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะติดตามข่าวสารบ้านเมืองและความเป็นไปของโลกความงามในปัจจุบันอย่างจดจ่อสืบเนื่องมาจากเป็นประเด็นเฉพาะที่มีลักษณะพิเศษทางเพศ ทำให้สามารถมองเห็นและรับรู้ได้ถึงกระแสโลกสู่ความงามที่เปลี่ยนแปลงไปมาอยู่ตลอดเวลาและเปิดกว้างมากขึ้นในส่วนของมุมมองทางความหลากหลายด้านความงาม อาทิเช่น ผู้หญิงที่ไม่ได้มีความงามตามแบบแผนนิยมไม่ว่าจะเป็นสรีระหรือรูปลักษณ์ภายนอก มักได้รับโอกาสในการแสดงศักยภาพของตนเองบนเวทีโลกมากขึ้น และพัฒนากลายเป็นค่านิยมรูปแบบใหม่ที่ไม่ซ้ำซากจำเจเหมือนในอดีต ตัวอย่างเช่น ทราย เบญจพร นักคอสเพลย์ (Cosplay) สาวไทยในวัย 22 ปี ซึ่งเธอเป็นเจ้าของเพจร้านขายเสื้อผ้า “ฟาร์มสุขเล็ก ๆ” ที่ได้ฝากผลงานคอสเพลย์ไว้มากมายโดยการใช้วัสดุหรือรูปทรงของอาหารเป็นตัวดำเนินเรื่องในการแต่งตัว ทำให้มีเว็บไซต์ต่างประเทศอย่าง Boredpanda ได้นำภาพวิธีการคอสเพลย์ของเธอไปลงในเว็บไซต์จนเป็นที่โด่งดัง และยังกล่าวอีกว่าเธอเป็นหนึ่งในนักคอสเพลย์ที่สามารถเลือกใช้สิ่งของที่มีต้นทุนราคาที่ไม่แพงมาสร้างสรรค์ได้ดีมาก (โพสต์ทูเดย์, 2559)

ภาพที่ 4 ภาพแสดงผลงานของ ทราย เบญจพร นักคอสเพลย์ (Cosplay)

ที่มา : <https://www.posttoday.com/ent/news/431946>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

ภาพที่ 5 ภาพแสดงผลงานของ ทราย เบญจพร นักคอสเพลย์ (Cosplay)

ที่มา : <https://www.posttoday.com/ent/news/431946>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

ภาพที่ 6 ภาพแสดงผลงานของ ทราย เบญจพร นักคอสเพลย์ (Cosplay)

ที่มา : <https://www.posttoday.com/ent/news/431946>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

รวมไปถึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติ มีการยอมรับความหลากหลายในมิติของเพศหญิงมากขึ้นเรื่อย ๆ อาทิเช่น แบรินด์ Aerie ซึ่งเป็นแบรนด์ชุดชั้นในได้มีนโยบายใหม่เพื่อสร้างความแตกต่าง โดยไม่ใช้การแก้ไขตกแต่งรูปภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ส่งเสริมและแสดงให้เห็นถึงความงดงามตามธรรมชาติ ผ่านการนำเสนอของ เจนนี่ อัลท์แมน (Jenny Altman) ซึ่งเป็นตัวแทนของแบรนด์เคยกล่าวไว้ในรายการ Good Morning America

“เราไม่ลืมที่จะนำเสนอรอยตำหนิต่าง ๆ ตามธรรมชาติของร่างกาย แม้กระทั่งรอยสัก สิ่งที่คุณเห็นคือโลกแห่งความเป็นจริง นั่นคือแคมเปญของเรา” ซึ่งในแคมเปญนี้ได้นางแบบ Plus – Size อย่าง อิสครา ลอว์เรนซ์ (Iskra Lawrence) มาเป็นตัวแทนเพื่อแสดงออกให้เห็นถึงแนวความคิดที่แตกต่างเหล่านี้ (CatDumb, 2559) และยังคงมีความงามในอีกหลากหลายรูปแบบที่ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายต้องการจะนำเสนออีกมุมมองหนึ่งที่น่าสนใจ นั่นก็คือ ฮาลิมา อาเดน (Halima Aden) นางงามของรัฐมินนิโซตา (State of Minnesota) เป็นนางแบบลูกครึ่ง โซมาเลีย – อเมริกัน ซึ่งเธอเป็นนางงามรัฐคนแรกที่สวมฮิญาบ (Hijab) จึงทำให้เธอมีชื่อเสียงอย่างรวดเร็วและมักได้รับโอกาสดี ๆ มากมายในระดับโลก ครั้งหนึ่งเธอได้กล่าวไว้ว่า

“ฉันไม่เคยคาดฝันว่าตนเองจะมีอาชีพเป็นนางแบบ จริง ๆ แล้วฉันไม่เคยคิดเลยด้วยซ้ำว่าผู้หญิงที่สวมฮิญาบจะสามารถเป็นนางแบบได้ด้วย”

“ฉันหวังว่าจะแสดงให้เห็นหญิงมุสลิมทั่วโลก และเด็กผู้หญิงทุกคนเห็นว่าเราทำอะไรได้บ้างกับแฟชั่น เพราะฉันเชื่อจากใจจริงว่า ความหลากหลายคือความงดงาม” (โพสต์ทูเดย์, 2560)

ในทางกลับกันท่ามกลางกระแสโลกที่เปิดรับสิ่งใหม่และยอมรับความหลากหลายทางความงามที่ล้วนแล้วแต่ไร้ขีดจำกัด แต่ก็ยังคงมีกลุ่มคนบางส่วนที่ปฏิเสธยึดติดกับขนบ ตีกรอบความงามตามมาตรฐานแบบเดิม และมักมีมุมมองและแสดงความคิดเห็นในด้านลบอยู่เสมอ ดังที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นในสื่อ โซเชียลมีเดีย ซึ่งสร้างความกระทบกระเทือนต่อจิตใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากนิตยสารชื่อดัง โวก์ (Vogue) ได้เลือกนางแบบสาวจีน (เซียง ไซ้) มาขึ้นปกนิตยสาร ซึ่งมีชื่อว่า เกา ฉีจิน (Qizhen Gao) มีรูปโฉมที่แปลกตาแตกต่างจากรูปลักษณ์ทั่วไปที่เป็นแบบแผนหรือประเพณีนิยม จึงเกิดกระแสต่อต้านทางด้านลบ เพราะมีชาวจีนจำนวนหนึ่งไม่พอใจและพากันวิพากษ์วิจารณ์กล่าวหาว่านิตยสารดังกล่าวได้เลือกภาพตัวแทนของชาวเอเชียในลักษณะสนับสนุน

เหมารวม ด้วยการใช้ใบหน้าของนางแบบที่มีรูปลักษณ์แปลกประหลาดและดูจี๋เห่ ซึ่งเป็นการตอกย้ำปมด้อยต่อชาติพันธุ์ของตนเองว่า “คนจีน” มักมีลักษณะหน้าตาเป็นเช่นนี้ทุกคน (ข่าวสด, 2562)

ภาพที่ 7 อิสkra ลอว์เรนซ์ (Iskra Lawrence) นางแบบ Plus-Size ตัวแทนแบรนด์ Aerie
ที่มา : <https://www.businessinsider.com/meet-iskra-lawrence-aerie-role-model-2015-8>,
เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

ภาพที่ 8 ฮาลิมา อาเดน (Halima Aden) นางแบบมุสลิมที่มีชื่อเสียงโด่งดัง
ที่มา : <https://www.posttoday.com/world/483774>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

ภาพที่ 9 เกา ฉีเจิน (Qizhen Gao) นางแบบสาวชาวจีน (เซี่ยงไฮ้)

บนปกนิตยสารชื่อดัง โวกี (Vogue)

ที่มา : <https://radiichina.com/vogue-models-singular-look-kicks-up-another-chinese-beauty-debate/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2562

จากข้อมูลสำคัญที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบ ในด้านบวกข้าพเจ้ารู้สึกอึ้งออดใจที่เพื่อนมนุษย์มองเห็นคุณค่าซึ่งกันและกัน เข้าใจและยอมรับในความหลากหลาย รวมถึงการเคารพในความเป็นปัจเจกที่แตกต่าง แต่ในอีกด้านหนึ่งข้าพเจ้ากลับมองเห็นและสะท้อนอารมณ์ต่อมุมมองของมนุษย์ผู้ไม่เห็นคุณค่าความงามที่แตกต่างจากเผ่าพันธุ์ของตน ซึ่งล้วนเป็นแรงผลักดันส่งผลให้กลายแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ เพื่อนำเสนอความงดงามในทุกรูปแบบของเพศหญิง โดยเริ่มจากการสังเกตพฤติกรรมของตนเองและบุคคลใกล้ชิดที่มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้แก่ กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้า ที่มักให้อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานในด้านความหลากหลายทางอัตลักษณ์ เช่น กิริยาท่าทาง การพูด การสื่อสาร ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นของแต่ละบุคคล และเนื่องจากกลุ่มเพื่อนสนิทได้ร่วมผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยกันมาเป็นระยะเวลานาน จึงทำให้สามารถรับรู้ได้ถึงอุปนิสัยใจคอ สามารถมองเห็นความงดงามและคุณค่าของกันและกันมากกว่ารูปลักษณะภายนอกที่ปรากฏ ในแบบเฉพาะที่ผู้อื่นไม่สามารถเข้าใจถึงความรู้สึกเหล่านั้นได้

ภาพที่ 10 ภาพแสดงภาพถ่ายเพื่อน ๆ ของข้าพเจ้าที่นำมาเป็นต้นแบบ

อิทธิพลจากทฤษฎีและบทความ

เมื่อกล่าวถึงเรื่องของความงามนั้น เป็นสิ่งที่ไม่สามารถให้คำนิยาม และค้นหาความหมายที่แท้จริงได้ เพราะความงามเป็นเรื่องของ อัตวิสัย (subject) มากกว่า ภาวิสัย (object) แต่ก็อาจกล่าวได้ว่าความงาม คือ ความลงตัว พอดี สมบูรณ์ กลมกลืนและเป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ ซึ่งการที่จะเข้าใจถึงธรรมชาติของความงามได้นั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงหลักปรัชญาของสุนทรียศาสตร์เสียก่อน กล่าวคือหลักสุนทรียศาสตร์นั้นมักมีนักปรัชญาหลายกลุ่ม มีทั้งกลุ่มที่เชื่อว่า ความงามนั้นเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับผู้รับรู้ (subjective) และอีกกลุ่มที่เชื่อว่าความงามนั้นมีค่าที่เที่ยงแท้ (absolute, objective) และนอกจากนั้นยังมีนักปรัชญา โรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann) ที่เป็นทั้งคีตกวีและนักวิจารณ์ดนตรีชาวเยอรมัน ให้ความเห็นว่าความงามนั้นจัดได้ 2 ประเภท ได้แก่ ความงามที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ กล่าวคือความงามที่สามารถสัมผัสและรับรู้ได้ถึงสิ่งงดงามที่ปรากฏในธรรมชาติ และความงามที่เกิดขึ้นโดยน้ำมือมนุษย์ คือความงามที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นมาและเข้าไปมีส่วนร่วม

ทฤษฎีเรื่องความงามนั้นสามารถนำมากล่าวถึงหรืออ้างอิงทฤษฎีเหล่านั้นได้ ตั้งแต่ยุคสมัยนักปราชญ์ชาวกรีก เช่นทฤษฎีของพีทาโกรัส (Pythagoras' theorem) เชื่อและสันนิษฐานถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณิตศาสตร์และความงามว่าเป็นสิ่งที่มีสัดส่วน ตามสัดส่วนทองคำ (Golden Ratio) และในปัจจุบันได้มีการวิจัยซึ่งพบว่ามนุษย์ที่มีหน้าตาสมดุลงามเป็นไปตามสัดส่วนทองคำ มักถูกมองว่างามกว่าผู้อื่น ซึ่งทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่แสดงให้เห็นว่าความงามนั้นมีค่าเที่ยงแท้และไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้รับรู้ และทฤษฎีที่กล่าวว่าความงามนั้นขึ้นอยู่กับผู้รับรู้ ก็คือความงามที่เป็นสิ่งที่จิตใจของมนุษย์ให้ค่าหรือตัดสิน ฉะนั้นความงามจึงเป็นเพียงสิ่งที่จิตสร้างขึ้นและอาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และในเวลาใดเวลาหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีการวิจัยจากมหาวิทยาลัยลอนดอน กิลด์ฮอลล์ (London Guildhall) ที่มีผู้เข้าร่วมมากกว่า 11,000 คน แสดงให้เห็นว่าคนที่หน้าตาดีมักจะมีรายได้มากกว่าคนที่หน้าตาซีเหร่ (ผลสำรวจความเห็น) ถึง 13% และบุคคลที่มีน้ำหนักเกินค่ามาตรฐานนั้นมีรายได้น้อยกว่าผู้อื่น 5% โดยเฉลี่ย (Philip P. Wiener, 2517)

อิทธิพลจากผลงานศิลปะกรรม

มิเชลล่า โนร็อค (Mihaela Noroc)

ศิลปินช่างภาพชาวโรมาเนียวัย 30 ปี ที่ต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่และได้ค้นพบว่าตนเองนั้นชอบการผจญภัย เธอจึงได้ออกเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ มากกว่า 37 ประเทศทั่วโลก อาทิเช่น ประเทศไทย จีน เกาหลีเหนือ โคลอมเบีย อิหร่าน อเมริกา เอธิโอเปีย ฯลฯ เพื่อถ่ายภาพความงดงามของหญิงสาวในต่างพื้นที่และต่างวัฒนธรรม กลายเป็นโครงการภาพถ่ายที่ใช้ชื่อว่า “The Atlas of Beauty” หรือ “แผนที่แห่งความงาม” ซึ่งเป็นภาพถ่ายของบุคคล (Portrait) ผ่านรูปปลั๊กชิ่งของผู้หญิงในมุมมองต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงทุกคนมีความพิเศษเป็นเอกลักษณ์ มีความงดงามที่หลากหลายและไม่ได้จำกัดอยู่ในกรอบที่ตั้งคณาคาดหวังไว้ มิเชลล่าไม่ได้เพียงแค่บันทึกภาพความงามที่อยู่ภายนอกเท่านั้น แต่ยังพยายามที่จะถ่ายทอดความงามที่ซ่อนอยู่ภายใน และทำให้เธอค้นพบและสามารถบอกได้ว่าความงามนั้นได้ปรากฏอยู่ทุกที่ ซึ่งมันไม่ใช่เรื่องของกาประเทิน โนมเติมแต่ง แต่เป็นเรื่องของการเป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุด

ภาพที่ 11 มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงในจังหวัดเชียงใหม่ (Chang Mai)
ประเทศไทย

ที่มา : <http://earthporm.com/the-atlas-of-beauty-photographs-of-women-from-37-countries-show-beauty-is-everywhere/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 12 มิเชลล่า โนรีออค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากที่ราบสูงทิเบต (Tibetan Plateau)
ประเทศจีน

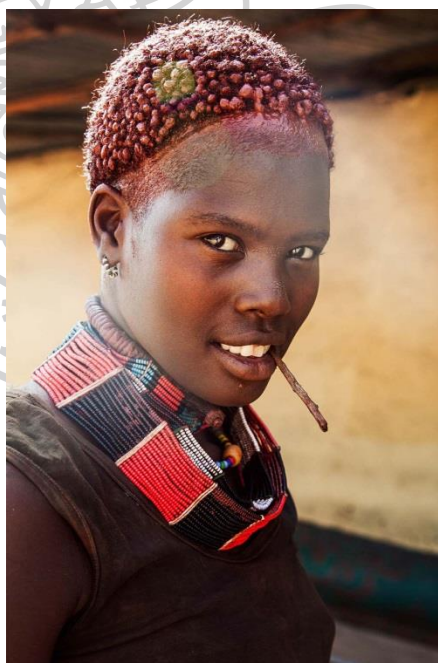
ที่มา : <http://earthporm.com/the-atlas-of-beauty-photographs-of-women-from-37-countries-show-beauty-is-everywhere/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 13 มิเชลล่า โนรีค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากสุเหร่าสีชมพู

เมืองชีราช (Nasir al-Mulk Mosque) ประเทศอิหร่าน

ที่มา : <http://earthporm.com/the-atlas-of-beauty-photographs-of-women-from-37-countries-show-beauty-is-everywhere/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 14 มิเชลล่า โนรีค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากโอโมวัลเลย์ (Omo Valley)

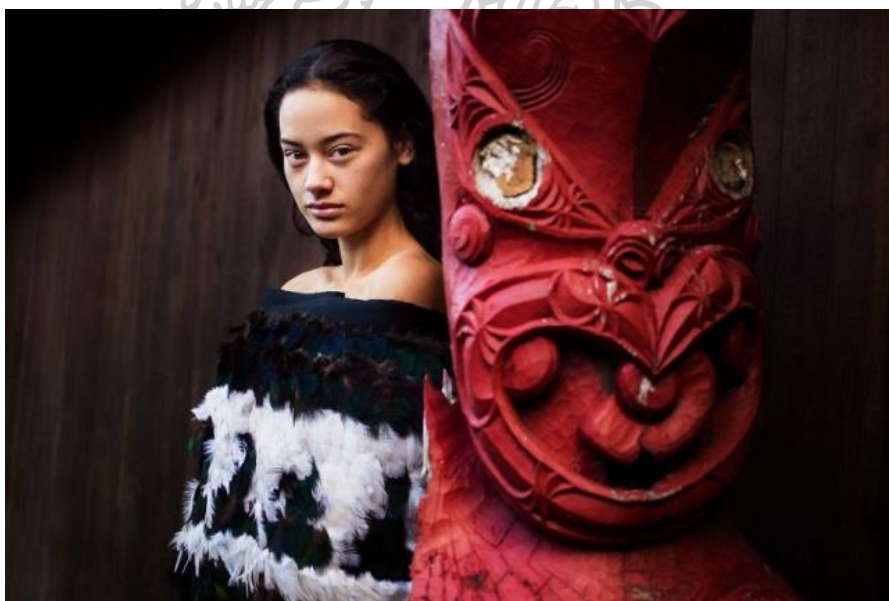
ประเทศเอธิโอเปีย

ที่มา : <http://earthporm.com/the-atlas-of-beauty-photographs-of-women-from-37-countries-show-beauty-is-everywhere/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 15 มิเชลล่า โนรีอค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากป่าดิบชื้นแอมะซอน (Amazon Rainforest) ประเทศบราซิล

ที่มา : <http://earthporm.com/the-atlas-of-beauty-photographs-of-women-from-37-countries-show-beauty-is-everywhere/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

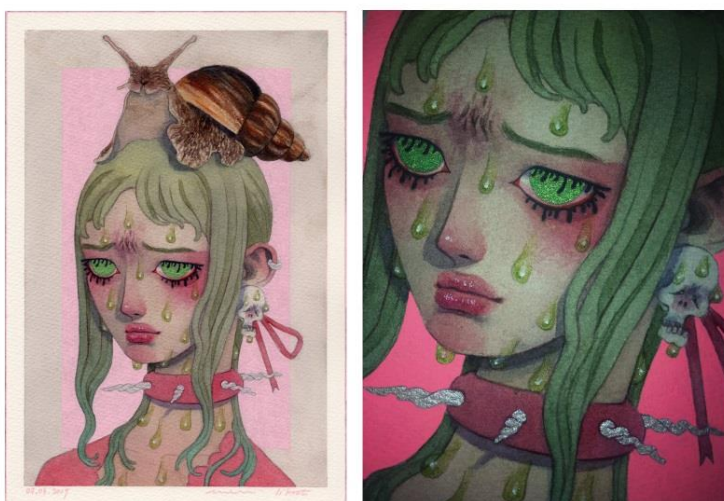
ภาพที่ 16 มิเชลล่า โนรีอค ผลงานภาพถ่ายผู้หญิงจากชนเผ่าเมารี (Maori Marae) ประเทศนิวซีแลนด์

ที่มา : <http://earthporm.com/the-atlas-of-beauty-photographs-of-women-from-37-countries-show-beauty-is-everywhere/>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

LIKROTABLE

Likrotable เป็นศิลปินและนักวาดภาพประกอบ (Illustrator) ชาวเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเธอมีความสนใจเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะในงานศิลปะด้วยตนเอง เธอชอบที่จะทดลองหาเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อที่จะนำมาใช้ในผลงานภาพวาดของเธอ ผลงานของเธอส่วนใหญ่เป็นภาพของผู้หญิงในอิริยาบถต่าง ๆ ที่แสดงสีหน้า อารมณ์และท่าทางแตกต่างกันไป โดยส่วนมากผู้หญิงในผลงานของเธอมักจะแสดงถึงภาวะอารมณ์โศกเศร้า และสีหน้าที่ล่องลอยไร้อารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเธอมักเลือกที่จะใช้สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ รวมถึงแมลง ให้เข้ามาเป็นส่วนประกอบร่วมที่สำคัญในผลงาน ไม่ว่าจะ เป็น หอยทาก หนอนผีเสื้อ แมลงปอ จิ้งจัน เป็นต้น

ผลงานศิลปะของเธอสร้างสรรค์โดยการใช้เทคนิคสีน้ำ (Watercolors) เป็นหลัก ประกอบกับการใช้วิธีการวาดเส้น ระบายสีเพิ่มเติมด้วยปากกาเคมีหลากหลายสีสัน และเทคนิคพิเศษที่เธอมักนิยมแสดงออกในผลงานก็คือ การใช้กากเพชร (Glitter) ให้เข้ามามีบทบาทเป็นส่วนประกอบที่มีความสำคัญเฉพาะพื้นที่ เช่น บริเวณดวงตาและสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในแต่ละผลงาน ซึ่งเธอต้องการเพิ่มความน่าสนใจให้กับส่วนสำคัญเหล่านี้ ให้เกิดความแวววาว ระยิบระยับ เป็นคุณลักษณะเด่นที่น่าสนใจ

ภาพที่ 17 ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Giant African Landsnail”

ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค watercolors and special technique

ปีที่สร้างสรรค์ 2019

ที่มา : <https://twitter.com/likrotable>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 18 ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Ladybug”
ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค watercolors and special technique
ปีที่สร้างสรรค์ 2019

ที่มา : <https://twitter.com/likrotable>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 19 ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Puss Moth Caterpillar”
ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค watercolors and special technique
ปีที่สร้างสรรค์ 2019

ที่มา : <https://twitter.com/likrotable>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 20 ภาพผลงาน LIKROTATLE (Likrot) ชื่อผลงาน “Picasso Beetle”

ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค watercolors and special technique

ปีที่สร้างสรรค์ 2019

ที่มา : <https://twitter.com/likrotable>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

TRAN NGUYEN

Tran Nguyen หรือ เจิ่น เหงี๋ยวน เป็นศิลปินนักวาดภาพประกอบที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย เกิดที่เมืองเกิ่นเทอ (Can Tho) ประเทศเวียดนาม แต่ปัจจุบันเธอพำนักอาศัยและทำงานอยู่ที่รัฐจอร์เจีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เธอมีผลงานสร้างสรรค์ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งงานวาดเส้น จิตรกรรมและจิตรกรรมฝาผนัง (Mural Painting) อีกทั้งเธอได้ออกแบบผลงานภาพประกอบให้กับนิตยสาร หน้าปกหนังสือและบริษัทโฆษณาต่าง ๆ อีกหลายแห่ง เช่น VH1, Tiger Beer, World Wildlife Fund และอื่น ๆ นอกจากนั้นเธอยังได้แสดงนิทรรศการกับหอศิลป์ชั้นนำทั่วโลก

ภาพผลงานของเธอส่วนใหญ่เป็นภาพของผู้หญิงในหลากหลายอิริยาบถที่แสดงความหมาย ทั้งความสวยงาม ความแข็งแรงและเปราะบางในเวลาเดียวกัน ซึ่งประกอบด้วยภาพของดอกไม้ พืชพรรณและสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพสัตว์ขนาดเล็กอย่าง ผีเสื้อ นก สุนัขจิ้งจอก ไปจนถึงสัตว์ที่มีขนาดใหญ่อย่าง หมีหรือเสือ เป็นต้น ลักษณะผลงานมีรูปแบบศิลปะแฟนตาซี (Fantasy) และมักนำเสนอผ่านบรรยากาศของธรรมชาติและสถาปัตยกรรม ให้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อสร้างนัยยะของสิ่งที่มีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ล่องลอยอยู่เหนือจินตนาการ ผลงานจิตรกรรมของเธอเป็นเทคนิคการวาดเส้นดินสอ สีน้ำและสีอะคริลิกบนกระดาษ ซึ่งเต็มไปด้วยความละมุนละไม นุ่มนวลและเพื่อฝัน ลักษณะของสีที่ใ้มักเป็นสีคลุมโทน ไม่ฉูดฉาด มองดูแล้วสบายตา รู้สึกได้ถึง ความอบอุ่นงดงาม เป็นเอกลักษณ์พิเศษในผลงานที่ไม่มีใครเหมือน

ภาพที่ 21 ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “Bedridden Mementos”
 ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค Acrylic on paper, ปีที่สร้างสรรค์ 2013
 ที่มา <http://www.mynameistran.com/painting/2018/8/10/6fuj7tbhnywyix9pfsv0j82ppqs3o>, เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 22 ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “The Riverbed Nightingale”
 ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค Acrylic on paper, ปีที่สร้างสรรค์ 2016
 ที่มา <http://www.mynameistran.com/painting/2018/8/10/6fuj7tbhnywyix9pfsv0j82ppqs3o>, เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 23 ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “Planadvisor”

ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค Acrylic on paper, ปีที่สร้างสรรค์ 2015

ที่มา [http://www.mynameistran.com/painting/2018/8/10/](http://www.mynameistran.com/painting/2018/8/10/6fuj7tbhnywyix9pfsv0j82ppqs3o)

6fuj7tbhnywyix9pfsv0j82ppqs3o, เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

ภาพที่ 24 ภาพผลงาน Tran Nguyen ชื่อผลงาน “Kushiel's Chosen I”

ไม่ปรากฏขนาด, เทคนิค Acrylic on paper, ปีที่สร้างสรรค์ 2018

ที่มา [http://www.mynameistran.com/painting/2018/8/10/](http://www.mynameistran.com/painting/2018/8/10/6fuj7tbhnywyix9pfsv0j82ppqs3o)

6fuj7tbhnywyix9pfsv0j82ppqs3o, เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2562

บทที่ 3

ขั้นตอนการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ภายใต้ขอบเขตเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) มุ่งเน้นการนำเสนอความคิดที่พัฒนามาจากแรงบันดาลใจ และการค้นหาวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ในแนวทางที่ตนเองมีความสนใจ เพื่อถ่ายทอดผลงานตามรูปแบบเฉพาะตน ภายใต้หัวข้อ “ผู้หญิง” โดยผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้น ได้ถ่ายทอดเรื่องราวและแนวความคิดที่เกี่ยวกับผู้หญิงและความงามที่หลากหลาย ซึ่งมุ่งเน้นให้สามารถสื่อสารและแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ผ่านกระบวนการทางความคิด วิเคราะห์จนเกิดเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่สอดคล้องและมีความหมาย สอดคล้องไปกับสิ่งที่ต้องการนำเสนอ โดยได้กำหนดวางแผนขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบระเบียบ ซึ่งสามารถอธิบายแผนงานของการสร้างสรรค์ และขั้นตอนต่าง ๆ ได้เป็นลำดับดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและการประมวลแนวความคิด

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เริ่มต้นจากการที่ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากสังคมปัจจุบัน ข่าวสารและสื่อ โซเชียลมีเดีย ตลอดจนการอยู่ร่วมและพบเจอกับประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งจากตนเองและบุคคลใกล้ชิดรอบตัวที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก จึงต้องการที่จะสื่อสารแนวความคิดผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์ เริ่มต้นจากการใช้อัตลักษณ์เฉพาะตนในแต่ละบุคคลของกลุ่มเพื่อนเป็นสื่อหลักในการแสดงออกทางความคิด โดยสะท้อนผ่านมุมมองและอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าเป็นหลักต่อตัวตนของบุคคลเหล่านั้น ผสมผสานกับเรื่องราวที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสรับรู้เพื่อถ่ายทอดเป็นผลงานสร้างสรรค์ประเภทศิลปะภาพพิมพ์พื้นราบ เริ่มต้นด้วยการบันทึกภาพเพื่อน ๆ แต่ละบุคคลผ่านมุมมองและอิริยาบถที่แตกต่างกันเพื่อเป็นต้นแบบทางความคิด ผ่านการกลั่นกรองและนำไปสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ในขั้นตอนนี้มักจะใช้สภาวะของการจินตนาการเพื่อสะท้อนและแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้น ตามแต่ละบริบทแวดล้อมและสัญลักษณ์ที่นำมาประกอบรวมในผลงานแต่ละชิ้นให้แตกต่างกันออกไป โดยอาศัยกรรมวิธีของการวาดเส้น

ด้วยดินสอและสีชนิดต่าง ๆ ในการสร้างภาพร่างต้นแบบ จากนั้นจึงนำไปสู่กระบวนการทางเทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ต่อไป

องค์ประกอบในการสร้างสรรค์

รูปทรง (Form)

รูปทรงหลักที่ข้าพเจ้ามักเลือกใช้ในงานสร้างสรรค์ คือ รูปทรงของผู้หญิงเน้นไปที่ลักษณะเฉพาะของภาพใบหน้า ลำตัว มือและท่อนแขน ซึ่งถูกจัดทำทางต่างรูปแบบ ต่างอิริยาบถกัน ผลงานในแต่ละชิ้นจะแสดงลักษณะท่าทางของกรวย นั่ง กอดอก เท้ากาง ซบหน้าลงกับแขน หรือ กำลังกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่ เช่น ถักเปีย สางผม จัดเสื้อผ้า เป็นต้น และเนื่องจากข้าพเจ้าต้องการเน้นให้เห็นถึงลักษณะของใบหน้าที่แสดงอารมณ์แตกต่างกัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วมักสะท้อนภาวะอารมณ์ที่นิ่งสงบ เรียบเฉยหรืออารมณ์ของการครุ่นคิด คำนี้ถึง คาดหวังและรอคอย ประการสำคัญที่เป็นลักษณะเด่นในผลงานก็คือการซ้อนทับกันของรูปทรง ในลักษณะที่เหลื่อมล้ำกันเล็กน้อย บริเวณส่วนของใบหน้า ดวงตา จมูก ปาก รวมถึงมือที่แสดงรูปแบบการทับซ้อนของรูปทรงด้วยเช่นกัน รวกับว่ามีการขยับเคลื่อนที่ เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาและอาจจะสะท้อนให้เห็นถึงการอยู่ไม่นิ่ง ไม่แน่นอน ไม่มั่นคง เป็นความสั่นไหวทางอารมณ์ของความรู้สึกในเพศหญิง รวมถึงการนำรูปทรงของสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิด เช่น หอยทาก แมลงปอ ผีเสื้อ เต่าทอง ขณะกำลังโบยบิน และเกาะติดอยู่บนส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อเป็นสัญลักษณ์เชิงเปรียบเทียบ และสื่อแทนอัตลักษณ์เฉพาะตนหรืออารมณ์ความรู้สึกของแต่ละบุคคลให้มีความแตกต่างกันในแต่ละผลงาน

ภาพที่ 25 ภาพแสดงลักษณะของรูปทรงในอิริยาบถต่าง ๆ

สี (Color)

ผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้ามักเลือกใช้สีและบรรยากาศของสี ตามแต่ลักษณะของอารมณ์และบุคลิกภาพของบุคคลที่เป็นต้นแบบ ซึ่งก็คือกลุ่มเพื่อนและตัวตนของข้าพเจ้าเอง และเนื่องจากรู้จักอุปนิสัยใจคอและลักษณะความชอบส่วนตัวของบุคคลเหล่านั้น จึงนำบุคลิกลักษณะพิเศษนั้นมาวิเคราะห์และสื่อความหมายผ่านการเลือกใช้สีที่ต่างลักษณะกัน เช่น เพื่อนที่มีบุคลิกว่า เรียงแจ่มใส กระตือรือร้น มักจะเลือกใช้สีสดใส อย่างเช่นสีฟ้าสว่างในส่วนของฉากหลัง ผสมผสานกับสีชมพูสดในพื้นที่ของเสื้อผ้า เครื่องประดับ เนื่องจากเป็นสีที่แสดงถึงอัตลักษณ์ตัวตนของบุคคลนั้นได้เป็นอย่างดี ส่วนสีสันของสิ่งมีชีวิตหรือแมลงชนิดต่าง ๆ นั้น มักนำเอาสีที่ปรากฏในความเป็นจริงของธรรมชาติจากสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นมาแสดงออกโดยตรง เช่น ผีเสื้อสีเหลืองสลัดสีดำ หรือสีของเต่าทอง คือ สีดำและสีแดง ยกเว้นสีของสัตว์บางชนิดที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะเพิ่มเติมจินตนาการเข้าไป เช่น ผีเสื้อ ที่มีสีสันสดใสมากขึ้นกว่าเดิม และการจินตนาการเพิ่มเติมจากความเป็นจริงในธรรมชาติ เช่น สีของแมลงทับ จะใช้สีสะท้อนแสงหลากหลายสีสัน และการผสมผสานเทคนิคพิเศษเพื่อทำให้เกิดพื้นผิวที่มีความวาววับ ระยิบระยับ บนตัวและปีกของแมลง เพื่อเพิ่มเติมลักษณะพิเศษสร้างความโดดเด่นให้กับผลงาน

ภาพที่ 26 ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในผลงานสร้างสรรค์

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวหรือลักษณะผิวลวดลายบนพื้นระนาบสองมิติ ที่ปรากฏในผลงานมักจะมีรูปลักษณะที่หลากหลาย ตามแต่วัตถุประสงค์ของการแสดงออก ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ลักษณะพื้นผิวของพื้นฉากหลัง ลักษณะพื้นผิวของเสื้อผ้าเครื่องประดับ และลักษณะพื้นผิวที่ปรากฏบนผิวหนังของมนุษย์ ในลักษณะแรก คือ พื้นผิวของพื้นฉากหลังซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของการใช้ที่แปรขนาดกลาง ๆ ทั่ว สะบัดสีแปร่งให้เป็นร่องรอยที่รวดเร็ว จับพลาตัน ค่อนข้างหยาบ ซึ่งใช้เทคนิคของน้ำมันวานิชดำ (Varnish Oil) คล้ายกับวิธีสร้างงานแบบนามธรรม (Abstract Art) ที่นำเสนอสภาวะอารมณ์ผ่านลักษณะและจังหวะของการแสดงออกในรูปทรงนั้น ๆ ส่วนลักษณะที่สองคือบริเวณรูปร่าง รูปทรง เช่น ดอกไม้ พื้นผิวของเสื้อผ้าเครื่องประดับนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของรูปแบบเสื้อผ้าเหล่านั้นด้วย รวมไปถึงลวดลายในวัตถุต่าง ๆ เช่น ถ้าเป็นผ้าที่มีลักษณะเบาบางก็จะสามารถเห็นร่องรอยของการยับย่นของเนื้อผ้าจากการซ้อนทับกัน หรือถ้าเป็นผ้ากำมะหยี่ ก็จะแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของพื้นผิวที่เป็นมันเงามีขนสั้น และผลงานในบางชิ้นเกิดการผสมผสานลวดลายลงบนเสื้อผ้าร่วมด้วย ยกตัวอย่างเช่น ลวดลายของดอกไม้ พืชพรรณต่าง ๆ ซึ่งโดยส่วนมากจะเลือกใช้เทคนิควัสดุไข ประเทหมีกไข่ (Tusche) ในการสร้างพื้นผิว และส่วนสุดท้ายก็คือลักษณะของพื้นผิวที่ปรากฏบนผิวหนังมนุษย์ มักจะมีลักษณะละเอียด นวลเนียนกลมกลิ้ง ซึ่งผ่านกรรมวิธีการวาดเส้นด้วยดินสอไข ทำให้มีลักษณะผิวที่ละเอียดและละมุนนุ่มนวล ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงเหมือนกับผิวหนังมนุษย์ ซึ่งตรงกันข้ามกับพื้นผิวในส่วนอื่นที่มีลักษณะค่อนข้างหยาบ

ภาพที่ 27 ภาพแสดงพื้นผิวในรูปลักษณะต่าง ๆ

สัญลักษณ์ (Symbol)

สัญลักษณ์ที่ปรากฏในผลงานสร้างสรรค์นอกเหนือจากรูปทรงของคนแล้ว ยังพบว่าสัญลักษณ์ของสิ่งมีชีวิตจำพวกแมลงและสัญลักษณ์ของพืชพรรณดอกไม้ต่างก็มีความสำคัญ หากจะกล่าวถึงรูปสัญลักษณ์ของสิ่งมีชีวิต เช่น แมลงชนิดต่าง ๆ ได้เลือกและวิเคราะห์มาใช้ให้เหมาะสมกับผลงานสร้างสรรค์ทั้งในแง่ของรูปลักษณ์ สีเส้นและแนวความคิด ยกตัวอย่างเช่น เต่าทอง เป็นสัญลักษณ์ของความหวัง ความโชคดี ผีเสื้อเป็นสัญลักษณ์ของความสวยงามที่ประาะบางเหมือนกับผู้หญิง ซึ่งชีวิตของผีเสื้อนั้นมีช่วงเวลาของการเจริญเติบโตที่มีความหมาย เริ่มต้นจากการเป็นดักแด้ และรอเวลาที่จะเต็มวัย เพื่อออกมา โยขบินอย่างสง่างาม แต่ความงดงามเหล่านั้นกลับเป็นแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ เพื่อสื่อแสดงถึงความงดงามที่ไม่จีรังยั่งยืน รอวันเวลาที่จะเสื่อมสลายหายไป หรือแมลงปอ เป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ เรื่องของความรัก เรื่องคู่ อีกทั้งผีเสื้อกลางคืน ที่แสดงถึงความมีเสน่ห์ที่สวยงามแต่กลับลึกลับ ไม่ได้เปิดเผยตัวตน โดยตรงด้วยสีเส้นเหมือนกับผีเสื้อที่ออกหากินในเวลากลางวัน ส่วนสัญลักษณ์อีกรูปแบบหนึ่งก็คือ ดอกไม้และพืชพรรณต่าง ๆ โดยข้าพเจ้าเลือกใช้ดอกไม้และพืชพรรณหลากหลายประเภท เพื่อสื่อสารถึงความสวยงาม เบ่งบาน และมีเสน่ห์ในตัวมันของตนเอง ซึ่งอาจหมายถึงผู้หญิงแต่ละบุคคลที่เป็นต้นแบบ เช่น ดอกทานตะวัน ที่มีรูปทรงของดอกขนาดใหญ่ มีสีเหลืองสดสว่างราวกับดวงอาทิตย์ แสดงถึงความสดใส ผลิบาน มองดูแล้วเกิดความสุขใจ ดอกเดซี่ ที่มีขนาดเล็กสีเหลืองเข้ม แสดงถึงความบริสุทธิ์ใจซึ่งกันและกัน ความไร้เดียงสาและความพยายาม หรือผลส้ม เปรียบเป็นผลไม้ที่มีสีส้มสดใส ผลเป็นทรงกลม สุกเปล่งปลั่งและสอคล่องไปกับชื่อและลักษณะของบุคคลต้นแบบ เพื่อเพิ่มความหมาย ความพิเศษเฉพาะให้กับผลงาน (เกรียงไกร สุวรรณภักดี, 2559)

ภาพที่ 28 ภาพแสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงาน

กระบวนการและเทคนิคในการสร้างสรรค์

ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)

1. การบันทึกภาพต้นแบบ วิเคราะห์องค์ประกอบและสัญลักษณ์

ในการสร้างภาพร่างต้นแบบนั้น มักจะเริ่มต้นจากการบันทึกภาพของตนเองและเพื่อนในกลุ่มหลากหลายอิริยาบถ โดยใช้วิธีการจัดแสงจากหลอดไฟหรือแสงจากธรรมชาติ เพื่อกำหนดตำแหน่งทิศทางของแสง รวมถึงการพิจารณาเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาให้สัมพันธ์กับต้นแบบของภาพบุคคล ให้เป็นไปตามแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ วัตถุสิ่งของ เช่น เสื้อผ้า หมวก เครื่องประดับ หรือเก้าอี้ และอีกประเภทหนึ่งคือสิ่งมีชีวิตจำพวกแมลงชนิดต่าง ๆ เช่น ผีเสื้อ เต่าทอง แมลงปอ ผึ้ง เป็นต้น ขึ้นอยู่กับเจตนาในการแสดงออกตามแต่ละชิ้นงาน

ภาพที่ 29 ภาพแสดงการจัดท่าทางต้นแบบจากตัวบุคคล เพื่อบันทึกภาพ

ภาพที่ 30 ภาพตัวอย่างแมลงชนิดต่าง ๆ

2. การสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ด้วยเทคนิคเฉพาะตน

ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ เริ่มจากการนำภาพต้นแบบที่ผ่านการบันทึกภาพไว้ตั้งแต่ในขั้นตอนแรก ซึ่งได้ผ่านกระบวนการของความคิด วิเคราะห์ เพื่อค้นหาสัญลักษณ์ร่วมสร้างความหมายของผลงานในรูปแบบเฉพาะตน จากการบันทึกภาพถ่ายเพื่อเป็นต้นแบบทางความคิดสู่การวาดเส้นด้วยดินสอ (Drawing) ขึ้นมาใหม่โดยใช้จินตนาการส่วนตัว รวมถึงการใช้ดินสอสีผสมผสานกับเทคนิคสีน้ำ (Watercolors) และเทคนิคสีอะคริลิก (Acrylic) บนกระดาษ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการและตรงตามเจตนารมณ์มากที่สุด

ภาพที่ 31 ภาพแสดงภาพร่างต้นแบบด้วยเทคนิคเฉพาะตน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการภาพพิมพ์

จากการได้ศึกษากระบวนการทางเทคนิคของภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ซึ่งในระหว่างการเรียนรู้ทดลองวิธีการต่าง ๆ จึงได้ค้นพบคุณลักษณะของภาพพิมพ์หินที่มีเหมาะสมกับบุคลิกของตน โดยสามารถแสดงออกถึงความคิดและอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอได้อย่างลงตัว และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เช่น คุณลักษณะในการวาดเส้น ด้วยวัสดุไขชนิดดินสอ ที่สามารถสร้างรายละเอียด น้ำหนักอ่อน – แ่ ของรูปทรงได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถสร้างลักษณะพื้นผิว (Texture) ที่หลากหลายได้อย่างอิสระในพื้นที่ที่ต้องการ ทำให้เกิดเป็นภาพที่สื่อความหมายถึงการเคลื่อนไหวทางอารมณ์ความรู้สึกและเกิดมิติที่มีความพิเศษมากยิ่งขึ้น โดยกระบวนการเหล่านี้

ทำให้ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึงการสร้างสรรค์ภาพเพื่อช่วยให้เกิดคุณภาพและเป็นไปตามระบบระเบียบในห้องปฏิบัติการ ตั้งแต่กระบวนการเขียนแม่พิมพ์ไปจนถึงกระบวนการพิมพ์ภาพจนเกิดเป็นผลงานภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์แบบ โดยลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์ได้ดังต่อไปนี้

1. การขยายภาพร่างต้นแบบ

เลือกภาพแบบร่างที่มีความสมบูรณ์ทางความคิดและเป็นไปตามเจตนารมณ์มากที่สุด โดยนำมาลอกแบบลายเส้น โครงสร้างและรูปทรงที่ต้องการลงบนกระดาษลอกลายหรือกระดาษไข หลังจากนั้นนำแบบร่างลายเส้นไปขยายใหญ่ ด้วยวิธีการถ่ายเอกสารขยายใหญ่ตามขนาดที่ต้องการ โดยกลับด้านซ้าย - ขวา ให้เป็นด้านตรงกันข้ามกับภาพแบบร่างทุกครั้งก่อนจะนำเข้าสู่กระบวนการลอกแบบลงบนแผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียมตามจำนวนเพลทที่กำหนดไว้ โดยใช้กระดาษไขฟิล์มในการถอดแบบจากภาพร่างต้นแบบ ด้วยคุณสมบัติของกระดาษไขฟิล์มที่ไม่ยืดหรือหดไปตามสภาพอากาศ จะทำให้เกิดความเที่ยงตรงของการขยายต้นแบบไม่คลาดเคลื่อน ป้องกันการเกิดความผิดพลาดของสัดส่วนและรายละเอียดต่าง ๆ ของภาพร่างต้นแบบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

2. การเตรียมเพลทแม่พิมพ์อลูมิเนียม (Aluminum Plate)

ก่อนนำแม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม มาเขียนด้วยวัสดุไซชนิดต่าง ๆ ทุกครั้ง จึงจำเป็นที่จะต้องล้างทำความสะอาดผิวหน้าแม่พิมพ์ก่อนด้วยกรดซัลฟูริก (Sulfuric Acid) เจือจางกับน้ำสะอาดในอัตราส่วนของกรดซัลฟูริก 2 ออนซ์ (Oz.) ต่อ น้ำสะอาด 20 ลิตร ผสมให้เข้ากันก่อนนำไปใช้งาน และในขั้นตอนการทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์นี้จะช่วยให้แม่พิมพ์มีความไวต่อวัสดุไขมากยิ่งขึ้น ในขั้นตอนแรกกรดน้ำสะอาดให้ทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์ เพื่อให้แผ่นมีพิมพ์มีความชื้นทั่วทั้งแผ่น แล้วจึงนำกรดเจือจางที่ผสมไว้แล้วมาล้างทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์ด้วยปริมาณที่เหมาะสม โดยการใช้เศษผ้าเนื้อนุ่มสะลูบวนเป็นวงกลมให้ทั่วทั้งแผ่น ประมาณ 2 - 3 นาที แล้วจึงล้างด้วยน้ำให้สะอาด กระทำเช่นนี้ซ้ำประมาณ 2 ครั้ง เพื่อขจัดเศษละอองฝุ่นหรือคราบเขม่าสกปรกให้หลุดออกจากรูพรุนเล็ก ๆ ของผิวแม่พิมพ์เสียก่อน จากนั้นจึงล้างทำความสะอาดด้วยน้ำสะอาดอีกครั้ง แล้วนำ

แผ่นแม่พิมพ์ไปซับน้ำออกด้วยกระดาษปูลูฟให้มากที่สุดและนำไปวางพักตากให้แห้งสนิท เมื่อแห้งแล้วจึงสามารถนำแม่พิมพ์ไปลอกแบบลายเส้น และเขียนด้วยวัสดุไขชนิดต่าง ๆ ได้ทันที

3. การสร้างสรรค์ผลงานด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ บนแม่พิมพ์

สิ่งที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก ก่อนจะเข้าสู่กระบวนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไขประเภทต่าง ๆ คือ การวิเคราะห์เพื่อแยกรายละเอียดแยกจำนวนแม่พิมพ์ตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งจะกำหนดขอบเขตแม่พิมพ์ไว้ประมาณ 7 - 8 แม่พิมพ์ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์และคุณสมบัติของการทับซ้อนรายละเอียดในแต่ละแม่พิมพ์ รวมถึงน้ำหนักและระนาบสีตามที่ปรากฏในภาพร่างต้นแบบ พร้อมทั้งจดบันทึกขั้นตอนเป็นลำดับให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจทำให้เกิดความสับสนขณะที่กำลังแยกแม่พิมพ์เพื่อเขียนด้วยวัสดุไข รวมไปถึงการสร้างลักษณะของพื้นผิวในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยวัสดุไขต่างชนิดกัน

ภาพที่ 32 ภาพแสดงการล้างทำความสะอาดเพลทแม่พิมพ์ก่อนนำไปเขียนด้วยวัสดุไข

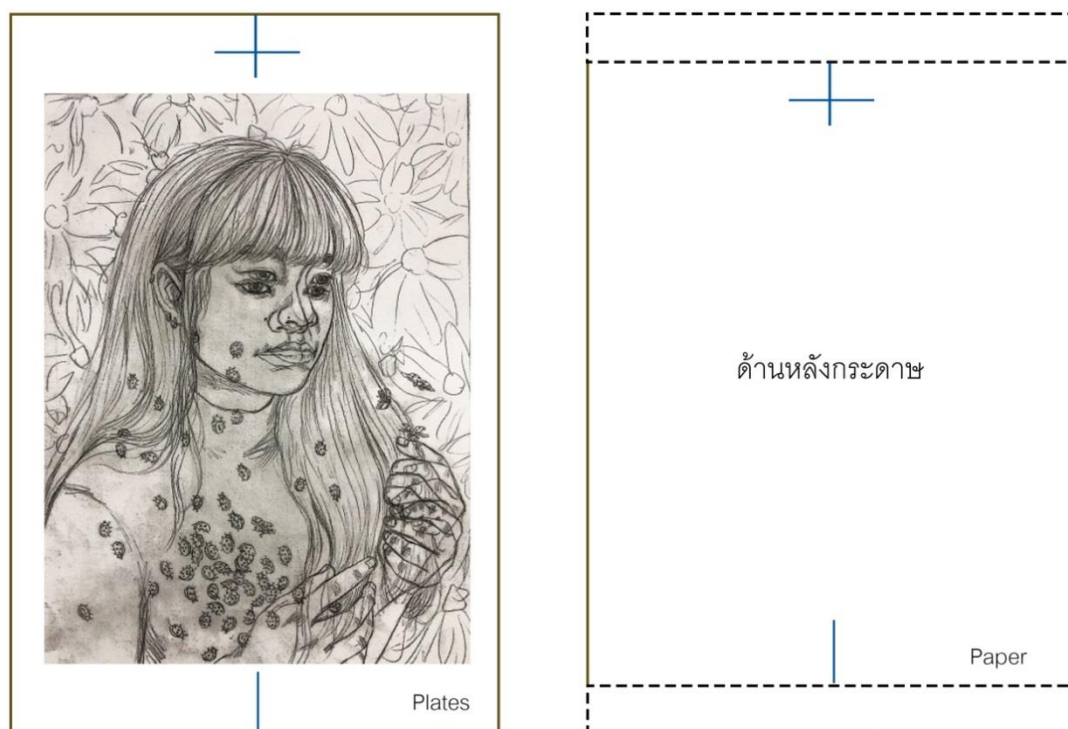

ภาพที่ 33 ภาพอุปกรณ์ในการทำกระดาษลอกแบบ ผงเฟอร์ริกออกไซด์ ผสมกับแอลกอฮอล์

จากนั้นนำลายเส้น โครงสร้างของภาพร่างต้นแบบ ที่ผ่านการขยายให้มีขนาดใหญ่ตามความต้องการมาคัดลอกแบบลายเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ด้วยกระดาษลอกแบบขนาดใหญ่ที่ทำจากผงสนิมเหล็ก (Ferric Oxide) ผสมให้เข้ากับแอลกอฮอล์ แล้วนำแปรงขนนุ่มทาลงบนแผ่นกระดาษจนกระทั่งจอบและมุมทั้ง 4 ด้าน ด้วยกระดาษบนแผ่นไม้กระดาษรองนึ่งสนิทแล้วจึงนำไปปิดผงสีน้ำตาลแดงส่วนเกินออกให้บางที่สุด แล้วจึงนำมาวางคว่ำลงบนแผ่นแม่พิมพ์ แล้วจึงตามด้วยการวางกระดาษไขฟิล์มที่มีการคัดลอกโครงร่างตามภาพร่างต้นแบบไว้แล้ว โดยให้ภาพที่ปรากฏเป็นภาพด้านตรงกันข้ามกับภาพร่างเสมอ เมื่อยัดขอบและมุมทุกด้านด้วยกระดาษทาวเพื่อไม่ให้แม่พิมพ์และแผ่น กระดาษไขเคลื่อนที่เรียบร้อยแล้ว จึงเริ่มต้นการคัดลอกภาพลายเส้น โครงสร้างและรูปทรงที่ต้องการทั้งหมดด้วยปากกาถูกลื่น และเมื่อเสร็จขั้นตอนนี้แล้วจะปรากฏลายเส้นสีน้ำตาลแดงบนแผ่นแม่พิมพ์สีเทาอ่อนซึ่งเป็นสีของผงเฟอร์ริกออกไซด์นั่นเอง ให้ทำซ้ำกันเช่นนี้ตามจำนวนในแต่ละแม่พิมพ์ที่ได้กำหนดจำนวนไว้ ประการสำคัญจะต้องกำหนด Registration Mark หรือเครื่องหมายช่วยกำกับการวางกระดาษลงบนแผ่นแม่พิมพ์ด้วยบริเวณด้านบนและด้านล่างของแผ่นแม่พิมพ์ และข้อสำคัญเราจะต้องกำหนดเครื่องหมายที (T) ด้านบนของแผ่นกระดาษด้านหลัง ส่วนด้านล่างของแผ่นกระดาษด้านหลังให้ทำเครื่องหมายบาร์ (I) ซึ่งเราจะเรียกสัญลักษณ์ที่ปรากฏนี้ว่า ทีและบาร์ (T - bar) ซึ่งเป็นการกำหนดตำแหน่งสำหรับการวางกระดาษให้ตรงกันทุกแม่พิมพ์ หลังจากเสร็จสิ้นการคัดลอกลายเส้นครบจำนวนที่ต้องการแล้ว ให้นำกาวกระฉิบบริสุทธิ์ (Pure Gum) ระบายทาบนพื้นที่ที่ไม่ต้องการให้วัสดุจับติด หรือบริเวณที่อยู่นอกเหนือจากงาน หรือขอบเขตของผลงาน (Margin) เพื่อรักษาความสะอาดและป้องกันไม่ให้คราบไขมันหรือสิ่งสกปรกต่าง ๆ จับติดบนส่วนที่ไม่ต้องการ

ภาพที่ 34 ภาพแสดงการคัดลอกภาพโครงร่างจากภาพร่างต้นแบบลงบนเพลทแม่พิมพ์ลูมินัม

ภาพที่ 35 ภาพแสดงการทำเครื่องหมาย Registration Mark: T - I บนแม่พิมพ์ และบริเวณด้านหลังของแผ่นกระดาษ

การสร้างน้ำหนักอ่อน - แก่ของรูปทรงและรายละเอียดที่มีความแตกต่างกันบนแม่พิมพ์ ด้วยวิธีการเขียนด้วยวัสดุไข และได้กำหนดรายละเอียดหลักในแม่พิมพ์สีดำ (Key Plate) เพราะเป็นแม่พิมพ์ที่ต้องใช้ความประณีตในการวาดเส้นและเก็บรายละเอียดด้วยดินสอไข ส่วนแม่พิมพ์ที่มีลำดับความสำคัญรองลงมามากจะเป็นแม่พิมพ์ที่สร้างลักษณะของสีและน้ำหนักโดยรวมของภาพ ซึ่งขั้นตอนการแยกสีในแต่ละแม่พิมพ์จะกำหนดให้มีการทับซ้อนกันของค่าน้ำหนัก ระหว่างพื้นหลังและรูปทรง รวมไปถึงลักษณะของพื้นผิวที่ต้องมีความแตกต่างกันของค่าน้ำหนักอ่อน - แก่ รวมถึงการสร้างมิติลวงตาบนพื้นระนาบ 2 มิติ ด้วยการใช้ดินสอไข (Dermatograph Pencils) หมึกไขชนิดแท่ง (Stick Tusche) หรือน้ำมันวานิช (Varnish Oil) โดยวิธีการเขียน ระบายหรือสลับ เพื่อสร้างให้เกิดน้ำหนักและลักษณะผิวที่มีระยะใกล้ - ไกล แตกต่างกันตามความต้องการโดยให้ค่าน้ำหนักที่ผ่านการพิมพ์ทับซ้อนกันภายในผลงาน ได้สร้างมิติลวงตาบนพื้นระนาบและสร้างลักษณะเฉพาะให้กับผลงาน

ภาพที่ 36 ภาพแสดงอุปกรณ์นานาชนิดที่มีส่วนผสมของไข สำหรับการเขียนบนแผ่นแม่พิมพ์

ภาพที่ 37 ภาพแสดงการวาดเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ด้วยดินสอไข เพื่อสร้างน้ำหนักอ่อน - แก่

ภาพที่ 38 ภาพแสดงการสร้างพื้นผิวด้วยหมึกไขชนิดแห้ง (Tusche) เจือจางด้วยน้ำ และการเขียนด้วยน้ำมันวานิช (Varnish Oil)

4. การเคลือบขาว (Gum Plate)

หลังจากเขียนแม่พิมพ์เพื่อสร้างรายละเอียดในผลงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว (ถ้าหากเขียนด้วยหมึกไขผสมน้ำหรือน้ำมันจะต้องรอให้หมึกไขแห้งสนิทเสียก่อน) จึงนำผงแป้งฝุ่น (Powder) หรือ ทาลคัม (Talcum) ลูบวนให้ทั่วผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ในพื้นที่ที่มีการเขียนแม่พิมพ์เพื่อดูดซับความชื้นจากวัสดุชนิดต่าง ๆ แล้วจึงปิดแป้งฝุ่นออกให้บางที่สุด จึงนำกาวกระถินบริสุทธิ์ (Pure Gum) เทลงบนแผ่นแม่พิมพ์ตามด้วยการใช้ฟ้ามือหรือฟองน้ำจากใยพืช (Sponge) ที่หมาดน้ำ ลูบวนให้ทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์ก่อนที่จะใช้วิธีการเช็ดกาวกระถินส่วนเกินออกให้เหลือเพียงคราบบางที่สุด แล้วจึงเช็ดวนด้วยผ้าสาหลูแห้งหรือฟองน้ำอีกครั้งด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้กาวที่เหลือบนผิวหน้าแม่พิมพ์มีลักษณะเรียบและบางที่สุด หลังจากนั้นพักแม่พิมพ์ทิ้งไว้ 1 คืน หรืออย่างน้อยที่สุด 6 - 12 ชั่วโมง

ภาพที่ 39 ภาพแสดงอุปกรณ์ขั้นตอนการเคลือบขาวและกัดกรด

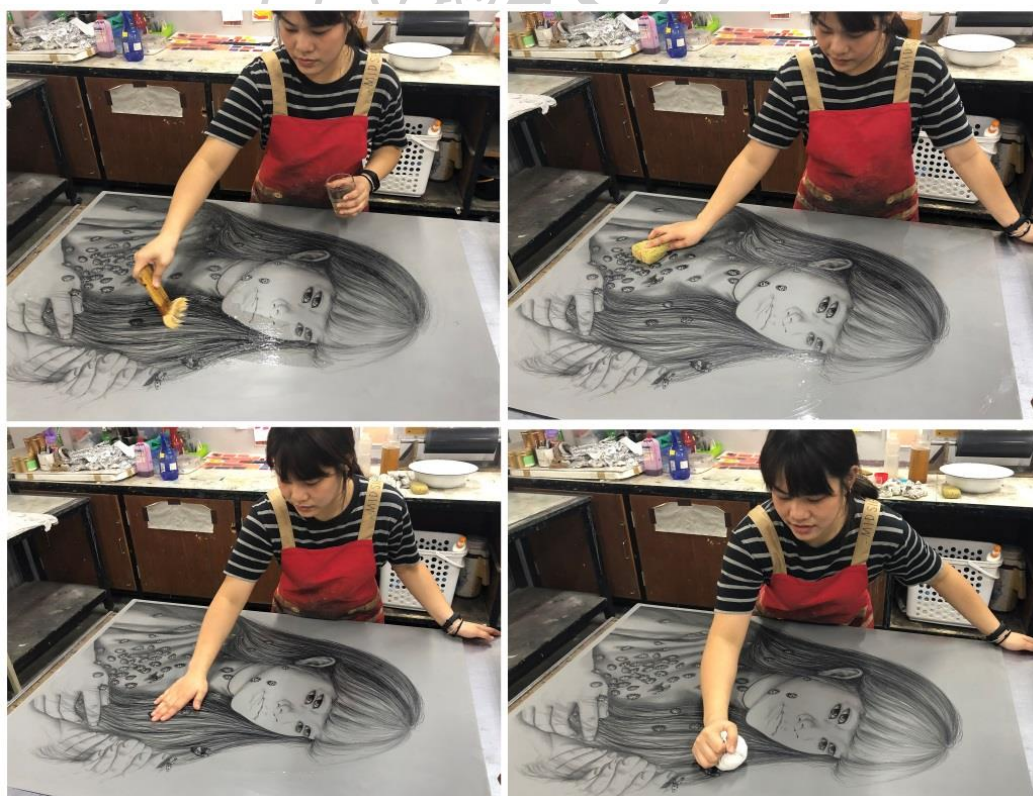

ภาพที่ 40 ภาพแสดงกระบวนการเคลือบบนแก้วด้วยฝ่ามือและฟองน้ำบนแผ่นแม่พิมพ์

5. การกัดกรด (Etch Plate)

หลังจากพักแม่พิมพ์ทิ้งไว้ให้ครบตามเวลาที่กำหนด จึงเข้าสู่ขั้นตอนของการกัดกรดซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญซึ่งต้องอาศัยความชำนาญ โดยมาตรฐานแล้วอัตราส่วนในการผสมกาวกรดสำหรับพร้อมใช้งานก็คือ ตวงวัดกาวกระถินบริสุทธิ์ (Pure Gum) 8 ออนซ์ (oz.) ต่อกรดฟอสฟอริก (Phosphoric Acid) 5.6 มิลลิลิตร (ml.) เราจะเรียกชนิดกาวนี้ว่า “กาวกรด” (Gum Etch) และจำเป็นจะต้องนำมาเจือจางอีกครั้งในขั้นตอนของการกัดกรด โดยมักใช้อัตราส่วนกาวกรด 40% ต่อกาวกระถินบริสุทธิ์ (Pure Gum) 60% ผสมให้เข้ากัน อีกทั้งขึ้นอยู่กับรายละเอียดของผลงานซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปตามน้ำหนักอ่อน – แก่และยังต้องคำนึงถึงวัสดุที่ใช้เขียนลงบนแผ่นแม่พิมพ์อีกด้วย ดังนั้นอัตราส่วนของกาวกรดที่ใช้ในขั้นตอนนี้จึงมีความแตกต่างกันออกไปตามเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เมื่อพร้อมกัดกรดผลงานให้ใช้แปรงขนนุ่มจุ่มกาวกรดจากภาชนะที่ใช้ผสมกาวกรดที่เจือจางแล้ว โดยแปรงสลับไปมาบนแม่พิมพ์จนทั่วเป็นเวลาประมาณ 3 - 5 นาที ซึ่งในขั้นตอนการกัดกรดนี้จะต้องกัดกรดบริเวณที่มีความเข้มดำจัดในผลงานก่อน

และเปลี่ยนตำแหน่งในการกักรัด ไปจนถึงส่วนที่มีน้ำหนักอ่อนสุดของภาพภายในระยะเวลาที่กำหนด แล้วจึงใช้ฟองน้ำหมาดน้ำ ลูบเช็ดกาวออกสลับกับการนำน้ำสะอาดมาเช็ดล้างผิวแม่พิมพ์ ด้วยฟองน้ำจนกว่าแม่พิมพ์จะสะอาด จนมีความมั่นใจว่ากาวกรัดได้ชะล้างและพร้อมกับการทำความสะอาดให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์ ให้คงเหลือเพียงแค่ความชื้นบนผิวของแม่พิมพ์ แล้วจึงเทกาวกระถินบริสุทธิ์ลงบนแผ่นแม่พิมพ์อีกครั้ง โดยใช้ฝ่ามือลูบวนกาวให้ทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์อีกครั้ง ประมาณ 1 - 2 นาที เพื่อหยุดปฏิกิริยาการทำงานของกาวกรัด ขั้นตอนสุดท้ายให้ใช้ผ้าสาธูแห้งสะอาดป็นเป็นลูกประคบเช็ดวนกาวออกด้วยความรวดเร็ว ให้เหลือเพียงแค่คราบกาวที่เรียบบางและสม่ำเสมอทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์ จึงเสร็จสิ้นขั้นตอนการกักรัด พักแม่พิมพ์ทิ้งไว้อย่างน้อย 4 - 6 ชั่วโมง ก่อนนำไปสู่ขั้นตอนกระบวนการพิมพ์ และห้ามให้แม่พิมพ์โดนน้ำโดยเด็ดขาด (กัญญา เจริญศุภกุล, 2550)

ภาพที่ 41 ภาพแสดงขั้นตอนการกักรัดบนแผ่นแม่พิมพ์อูมินุ่ม

6. กระบวนการพิมพ์

แท่นพิมพ์ของภาพพิมพ์หินเป็นแบบแผ่นรองรับแม่พิมพ์เคลื่อนที่ไป – มา มีระบบคานครูด (Scaper Bar) ทำหน้าที่กดรีดให้กระดาษพิมพ์ถอนภาพจากแม่พิมพ์ขึ้นมา และในขณะที่กำลังหมึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์จะถูบผิวหน้าแม่พิมพ์ด้วยน้ำสะอาดให้มีความชื้นอยู่เสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้ส่วนที่เป็นไขมันหรือน้ำมันจากหมึกพิมพ์ติดลงบนพื้นที่ว่างที่ไม่ต้องการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะตามธรรมชาติระหว่างน้ำและไขมันที่ไม่เข้ากัน และในขั้นตอนการพิมพ์ภาพผลงาน มักจะต้องเตรียมหมึกพิมพ์ล่วงหน้าให้พร้อมเสียก่อน ด้วยการผสมหมึกพิมพ์ที่ต้องการใช้งานผสมเข้ากับผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (Light Magnesium Carbonate Powder) มีลักษณะคล้ายกับแป้งฝุ่นสีขาว เพื่อปรับให้หมึกพิมพ์มีความชื้นเหนียวมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งถ้ากรณีที่ผลงานปรากฏรายละเอียดสูงมาก ให้ผสมหรือเพิ่มจำนวนผงไลต์แมกนีเซียมให้มากขึ้นกว่าปกติ เพื่อช่วยเก็บรักษารายละเอียด น้ำหนักอ่อน - แก่ ที่ปรากฏในผลงานให้มีคุณภาพและแสดงความคมชัดจนของเส้นอยู่ตลอดเวลา

ภาพที่ 42 ภาพแสดงอุปกรณ์ในขั้นตอนการพิมพ์

ภาพที่ 43 ภาพแสดงการเตรียมหมึกพิมพ์ และการกลิ้งหมึกพิมพ์บนแท่นกลิ้งหมึก

ลำดับต่อไปเป็นขั้นตอนการล้างเขม่าดำ (Wash Out) โดยเตรียมแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการกัดกรดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขึ้นวางบนแผ่นรองแม่พิมพ์ (Bed Plate) และให้พรมน้ำเล็กน้อยลงบนจุดกึ่งกลางบริเวณใต้แผ่นแม่พิมพ์ วางแม่พิมพ์แล้วขยับไป – มาเพื่อป้องกันการเกิดสุญญากาศ แผ่นแม่พิมพ์จะแนบสนิทกับแผ่นรองแม่พิมพ์ แล้วจึงเริ่มต้นการล้างเขม่าดำด้วยการวิธีการพรมน้ำมันสน (Turpentine) ลงบนเศษผ้าที่แห้งสะอาดสำหรับเช็ดน้ำมัน ลูบวนให้ทั่วขอบเขตของภาพเบา ๆ สลับทิศทางซ้าย – ขวา ด้วยความรวดเร็ว วัสดุไซหรือเขม่าดำจะทยอยหลุดออกจากผิวของแม่พิมพ์ แล้วจึงใช้ทินเนอร์ (Thinner) เช็ดด้วยวิธีการเดียวกันกับการใช้น้ำมันสน ให้ทั่วขอบเขตของภาพเช่นเดียวกัน จนมั่นใจว่าผิวของแม่พิมพ์มีความสะอาดไม่เหลือคราบเขม่าดำบริเวณที่ผ่านการเขียนด้วยวัสดุไซ จากนั้นนำน้ำยาเคมีแลคเกอร์แดง (Red Lacquer) ซึ่งเป็นน้ำยาเคมีที่ช่วยคงสภาพพื้นที่ที่ผ่านการเขียนด้วยวัสดุไซ อีกทั้งยังเป็นการสร้างฐานไซในการรับหมึกพิมพ์จากลูกกลิ้ง ลูบวนให้ทั่วขอบเขตของภาพด้วยความรวดเร็วแล้วจึงรีบเช็ดออกให้เหลือเพียงความเรียบบางที่สุด เมื่อแห้งสนิทแล้วให้ใช้เศษผ้าแห้งชุบหมึกพิมพ์ที่เตรียมไว้พร้อมทั้งเจือจางด้วยน้ำมันสนเพียงเล็กน้อย เช็ดให้ทั่วขอบเขตของภาพอีกครั้งหนึ่งให้แห้งเพื่อสร้างฐานของหมึก ทิ้งไว้ให้แห้งสนิท 1 - 2 นาที จึงใช้ฟองน้ำชุ่มน้ำเช็ดทำความสะอาดแม่พิมพ์ให้ทั่วโดยเร็วเป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งในขั้นตอนนี้จะทำให้คราบขาวกระถิน และน้ำยาเคมีแลคเกอร์แดงตลอดจนหมึกพิมพ์เจือจางที่เป็นส่วนเกินของภาพหลุดออกจากผิวแม่พิมพ์ทั้งหมด จึงสิ้นสุดกระบวนการใช้เคมีภัณฑ์และน้ำมัน และเริ่มต้นการเช็ดน้ำสะอาดด้วยฟองน้ำอย่างดีเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับผิวแม่พิมพ์อย่างสม่ำเสมอ พร้อมสลับกลิ้งหมึกพิมพ์ได้ทันที

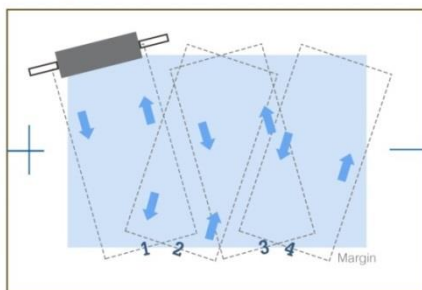
ภาพที่ 44 ภาพแสดงอุปกรณ์ในขั้นตอนการล้างเขม่าดำ (Wash Out)

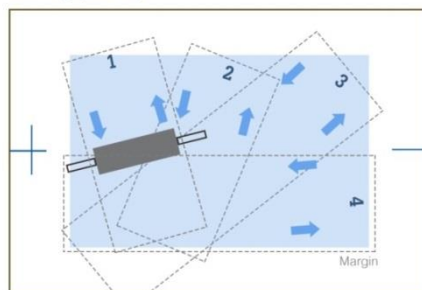
ภาพที่ 45 ภาพแสดงขั้นตอนการล้างเขม่าดำ (Wash Out) เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์

เมื่อแผ่นแม่พิมพ์มีความสะอาดพร้อมสำหรับการรับหมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งให้เข้าสู่ขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์ได้ทันที และในขณะที่กลิ้งหมึกพิมพ์นั้นจะต้องสลับการลูบฟองน้ำลักษณะหมาดน้ำลงบนแผ่นแม่พิมพ์ให้มีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ โดยจะต้องลูบเช็ดน้ำให้ทั่วทั้งบริเวณผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแค่บริเวณขอบเขตของภาพเท่านั้น เพราะน้ำจะเป็นตัวกั้นไม่ให้หมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งติดบริเวณพื้นที่ว่างที่ไม่ต้องการ หมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งจะจับติดเฉพาะบริเวณที่เขียนด้วยวัสดุไซเทอานัน อันเป็นคุณสมบัติตามธรรมชาติระหว่างน้ำและไซที่จะไม่เข้ากัน และขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์ให้กลิ้งสลับไป - มาจนครบทุกทิศทาง โดยสังเกตได้จากผิวหน้าแม่พิมพ์ในส่วนเข้มจัดที่สุดของภาพ จะปรากฏหมึกพิมพ์ที่มีลักษณะอึมตัวเกาะกลุ่มกันเป็นสันนูนสูงเล็กน้อยเมื่อมองย้อนแสง และเมื่อกลิ้งหมึกพิมพ์ครบตามจำนวนที่ได้กำหนดรอบการกลิ้ง (ประมาณ 60 ครั้ง) จนเห็นได้ว่าน้ำหนักของภาพเป็นไปตามที่เขียนไว้ตั้งแต่ต้น ก็สามารถพิมพ์ทดสอบน้ำหนัก (Proof) ได้ทันที ก่อนที่จะถึงขั้นตอนการพิมพ์ลงบนกระดาษจริง (อำนาจ คงวาริ, 2558)

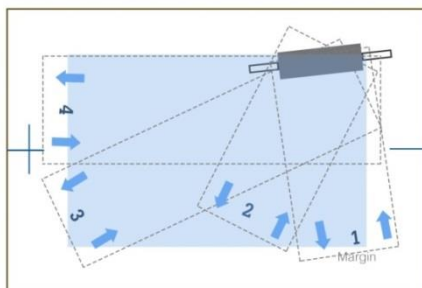
Rolling (Set 1)

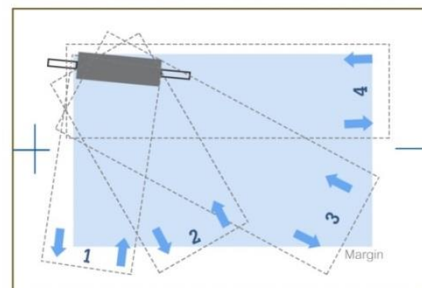
Rolling (Set 2)

Rolling (Set 3 - 4)

Rolling (Set 5 - 6)

ภาพที่ 46 ภาพแสดงผังการกลิ้งหมึกบนแม่พิมพ์ขนาดใหญ่

ที่มา : ภาพกราฟิกอ้างอิงจาก อำนาจ คงวาริ

ภาพที่ 47 ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดน้ำ และกลิ้งหมึกพิมพ์บนแผ่นแม่พิมพ์

ขั้นตอนการเตรียมชิ้นกระดาษ ควรเลือกใช้กระดาษค้ำหรือกระดาษอัดแทนการใช้น้ำประปา เพื่อป้องกันการเกิดคราบสกปรกและเกิดเชื้อราบนกระดาษ โดยใช้กระบอกฉีดน้ำพ่นน้ำให้เป็นละอองฝอยขนาดเล็กในอากาศเหนือแผ่นกระดาษนั้น โดยฉีดพรมน้ำให้ทั่วบริเวณผิวหน้าของแผ่นกระดาษ ไม่ควรฉีดพ่นน้ำลงที่ผิวกระดาษโดยตรงอาจทำให้แผ่นกระดาษมีความชื้นไม่เท่ากัน แล้วพักทิ้งไว้ 1 - 2 นาที ซึ่งขั้นตอนการเตรียมชิ้นกระดาษให้จัดเตรียมก่อนที่จะนำมาพิมพ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับกระดาษที่มีเนื้อเหนียวและหนานุ่ม จึงไม่เหมาะสมกับกระดาษที่มีลักษณะอ่อนบางและมีผิวหน้าที่กระด้าง ขรุขระ หลังจากนั้นวางกระดาษปรีฟจำนวน 1 - 2 แผ่นที่แห้งสะอาดปิดทับแล้วจึงใช้ผ้ามือลูบซับละอองน้ำส่วนเกินออกให้ทั่วทั้งแผ่น สามารถนำไปใช้งานได้ทันทีในขณะที่กระดาษมีสภาพความชื้นสูง และสามารถดูดซับหมึกพิมพ์ได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 48 ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมชิ้นกระดาษ

เมื่อผ่านการพิมพ์ทดสอบน้ำหนักรูปของภาพ (Proof) เป็นที่พอใจเรียบร้อยแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์ภาพผลงานจริง (Copy) เป็นลำดับต่อไป โดยในขั้นตอนการพิมพ์ผลงานจริง จะใช้กระดาษฟาบริเอโน (Fabriano) ที่ได้ผ่านขั้นตอนการเตรียมความชื้นไว้ล่วงหน้าแล้วในระหว่างการกลิ้งหมึกพิมพ์ หลังจากนั้นจึงนำกระดาษพิมพ์มาวางให้ตรงกับตำแหน่งเครื่องหมายวางกระดาษ ซึ่งจะปรากฏอยู่บริเวณหัวและท้ายของแผ่นกระดาษ และจะตรงกับเครื่องหมายที่ได้ขีดกำกับไว้บนแม่พิมพ์ (T - Bar) แล้วจึงปิดทับด้วยกระดาษปรู๊ฟจำนวน 7 – 8 แผ่น โดยวางทับซ้อนบริเวณเดียวกันกับแผ่นกระดาษพิมพ์ผลงานจริง แล้วจึงวางทับด้วยแผ่นอะคริลิกใส พร้อมทั้งหล่อลื่นแผ่นอะคริลิกนั้นด้วยจารบี (Grease) สำหรับลดแรงเสียดทานระหว่างไม้ครูดกับแผ่นอะคริลิกใสในขณะที่หมุนแผ่นรองแทนพิมพ์ให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้า และโดยส่วนใหญ่จะกำหนดการแยกแม่พิมพ์ 1 สีเท่ากับ 1 แม่พิมพ์เพื่อให้เกิดความสะดวกในการกลิ้งหมึกพิมพ์ด้วยลูกกลิ้งและเมื่อพิมพ์ทับซ้อนครบตามจำนวนแม่พิมพ์ ที่ได้วางแผนไว้ตั้งแต่ขั้นตอนแล้วให้ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการพิมพ์เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย กล่าวคือตรวจสอบคุณภาพทางการพิมพ์ เช่น รายละเอียดของภาพ ความคมชัด และน้ำหนักร่อน - แก่ เกิดระยะใกล้ - ไกลของภาพ รวมถึงการทับซ้อนของระนาบสีในแต่ละแม่พิมพ์ตามที่ได้กำหนด ซึ่งจะปรากฏเป็นผลงานภาพที่เสร็จสมบูรณ์ เป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนการพิมพ์

ภาพที่ 49 ภาพแสดงขั้นตอนกระบวนการพิมพ์

นอกเหนือจากขั้นตอนกระบวนการพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์หินแล้ว ยังได้ปรากฏกระบวนการพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ ที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานทำให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญและสามารถช่วยสร้างรายละเอียดเพิ่มเติมลงบนผลงานได้อย่างมีลักษณะพิเศษ และจะกระทำขั้นตอนเหล่านี้หลังจากผ่านกระบวนการพิมพ์ในขั้นตอนหลัก โดยแบ่งออกเป็น 2 วิธีการที่เพิ่มเติมลงบนผลงานจริง คือการพิมพ์ลายฉลุ (Stencil) โดยการตัดเจาะกระดาษไขฟิล์มเพื่อเป็นแม่พิมพ์หรือเป็นฉากกั้นในการประกบหมึกพิมพ์ลงบนผลงานบางส่วนโดยตรง เนื่องจากความต้องการให้เกิดลักษณะพิเศษเฉพาะ เช่น ลักษณะของผิวที่มีความมันวาวบริเวณดวงตาและบริเวณริมฝีปาก จึงเลือกใช้วิธีการเจาะกระดาษไขฟิล์มให้เกิดพื้นที่ว่างตามรูปทรงที่ต้องการ แล้วจึงใช้ชิ้นส่วนของถุ่ร่องชนิดเนื้อเนียน ม้วนป้อนให้มีลักษณะเป็นลูกประคบทรงกลมขนาดเล็ก นำไปคลึงหมึกให้ทั่วทั้งลูกประคบ จากนั้นจึงนำไปคลึงสีลงบนพื้นที่ที่ผ่านการเจาะช่องว่างไว้ หากบริเวณที่คลึงหมึกพิมพ์ผ่านช่องว่างเหล่านั้นมีลักษณะเกาะตัวกันของระนาบสีมากเกินไป ให้นำกระดาษปรู๊ฟสะอาดวางทับแล้วใช้ลูกกลิ้งสะอาดคลึงคลึงทับไป – มา จนกว่าหมึกพิมพ์ในบริเวณนั้นจะมีลักษณะบางลง สังเกตได้จากเมื่อถุ่ร่องกระดาษปรู๊ฟออกพื้นที่ที่ได้คลึงหมึกไปก่อนหน้านี้ จะปรากฏความเรียบเนียนของหมึกพิมพ์ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้

และอีกกระบวนการหนึ่งก็คือการเขียนสีลงบนแม่พิมพ์แผ่นโฟมยางในกระบวนการของการพิมพ์แบบประทับ (Stamping) เป็นการนำแผ่น โฟมยางมาตัดให้เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ต้องการ จึงเรียกว่าแผ่นแม่พิมพ์โฟมยาง เช่น รูปทรงของเสื้อผ้าที่ต้องการเขียนสีให้เกิดลวดลายหรือ รูปทรงของดอกไม้ พืชพรรณต่าง ๆ จากนั้นจึงใช้หมึกพิมพ์ออฟเซต (Offset Ink) เจือจางกับน้ำมันสนเพียงเล็กน้อยให้มีลักษณะเหลว ใช้ฟู่กันจุ่มหมึกพิมพ์ที่ผสมไว้แล้ว มาเขียนลงบนแม่พิมพ์แผ่นโฟมยางโดยตรง ตามที่ได้เตรียมไว้ให้เป็นลวดลายอิสระต่าง ๆ ตามเจตนาารมณ์ หลังจากนั้นจึงนำแม่พิมพ์ดังกล่าวไปคว่ำประทับลงบนผลงานในพื้นที่ที่ได้กำหนดเอาไว้ ให้ใช้วิธีการออกแรงกดเพียงเล็กน้อย เพื่อให้หมึกพิมพ์บนแผ่นแม่พิมพ์ชนิดติดลงบนแผ่นกระดาษและเป็นไปตามที่ได้เขียนลวดลายไว้ทุกประการ กระทำวิธีการเช่นนี้ให้ทั่วทั้งบริเวณที่ต้องการ เมื่อเกิดความมั่นใจแล้วว่าลวดลายที่เขียนไว้ สามารถจับติดลงบนแผ่นกระดาษเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงค่อยถุ่ร่องแม่พิมพ์

ออกอย่างช้า ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้หมึกพิมพ์ติดในบริเวณอื่นที่ไม่ต้องการ ปล่อยให้หมึกพิมพ์แห้งสนิทจึงสามารถนำไปผ่านกระบวนการพิมพ์ในแม่พิมพ์ต่อไป

ภาพที่ 50 ภาพแสดงขั้นตอนการตัดเจาะกระดาษไขฟิล์มให้เป็นลากกั้น เพื่อประกอบหมึกพิมพ์ลงบนพื้นที่บางส่วนเฉพาะจุด เพื่อสร้างคุณลักษณะเด่นของผลงาน

ภาพที่ 51 ภาพแสดงขั้นตอนการเขียนหมึกพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์โฟมยาง สำหรับขั้นตอนการพิมพ์ประทับ เพื่อสร้างสรรค์รูปทรง ลวดลายแบบอิสระ

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

- แม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม (Aluminum Plate)
- กระดาษพิมพ์เนื้อละเอียด (Fabriano)
- กระดาษไขฟิล์ม (Drafting Film) และกระดาษไขธรรมดา
- ดินสอไขสีดำตราม้า (Horse No.1818)
- กาวกระถิน (Arabic Gum)
- หมึกพิมพ์ออฟเซต (Offset Ink)
- น้ำมันสน (Turpentine) และทินเนอร์ (Thinner)
- น้ำยาเคมีแลคเกอร์แดง (Red Lacquer)
- กรดซัลฟูริก (Sulfuric Acid) และ กรดฟอสฟอริก (Phosphoric Acid)
- แปรงขนนุ่มและพู่กันชนิดต่าง ๆ
- ลูกกลิ้งยางและเกรียงผสมหมึก
- ฟองน้ำจากใยพืช (Sponge)
- น้ำมันวานิช (Varnish Oil)
- แป้งฝุ่น (Talcum Powder)
- ผงไลท์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (Light Magnesium Carbonate Powder)
- กระดาษปรัฟ (Proof Paper)
- เศษผ้าสำหรับเช็ดน้ำมัน
- ผ้าสาถู
- กระบอกพ่นน้ำ (Spray Bottle)

ฯลฯ

บทที่ 4

การพัฒนากระบวนการทางความคิดและการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น สิ่งที่สำคัญก็คือการพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางด้านแนวความคิดและด้านรูปแบบและกระบวนการของเทคนิคการสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้จะเกิดเป็นสัมฤทธิ์ผลได้นั้น จำเป็นจะต้องเป็นผลมาจากการคิด วิเคราะห์ ถึงจุดเด่นและจุดด้อยในผลงานแต่ละชิ้นงาน รวมถึงการได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หรือการได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่เข้ามามีผลกระทบต่อความคิดสร้างสรรค์ตามแต่ละช่วงเวลาหรือประสบการณ์ ซึ่งต้องนำมาผนวกเพื่อการต่อยอดกับองค์ความรู้เดิม เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาผลงานให้เกิดความสมบูรณ์ อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ของผลงานที่มักจะต้องมีพัฒนาการให้ควบคู่กันไปสามารถสื่อสารผ่านผลงานศิลปะของตนเองให้เป็นตัวแทนความคิดเหล่านั้นได้

โดยข้าพเจ้าได้แบ่งช่วงระยะเวลาการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ออกเป็น 3 ระยะด้วยกัน คือ ช่วงระยะแรก เป็นผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2560 ในภาคการศึกษาตอนต้น ช่วงระยะต่อมา คือ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2560 ในภาคการศึกษาตอนปลาย และช่วงระยะสุดท้ายที่มีความสมบูรณ์สูงสุด คือ ผลงานวิทยานิพนธ์ ในปี พ.ศ. 2561 ดังต่อไปนี้

ช่วงระยะที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2560 (ภาคการศึกษาตอนต้น)

ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงระยะเวลานี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากผลงานในระดับปริญญาตรี คือ การใช้ภาพของตนเองเป็นรูปทรงหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งประกอบรวมกับการใช้สัญลักษณ์ของสิ่งมีชีวิตจำพวกแมลงชนิดต่าง ๆ ในรูปแบบของการทับซ้อน เพื่อแสดงถึงมิติวงตาสะท้อนแนวความคิดเรื่องของการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม และลักษณะการแสดงออกผ่านผลงานสร้างสรรค์ในช่วงเวลาดังกล่าว ได้ส่งอิทธิพลมาถึงช่วงระยะของการสร้างสรรค์ในระยะแรกของการศึกษาระดับในปริญญาโท หากจะกล่าวถึงผลงานในช่วงระยะนี้ที่มีความพยายามจะรักษาและคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์บางส่วน เช่น รูปทรงผู้หญิงในลักษณะเป็นภาพบุคคล (Portrait) รวมถึงการใช้สัญลักษณ์จากสิ่งมีชีวิตหลากหลาย

รูปแบบที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวความคิด หรือการคงไว้ซึ่งรูปลักษณะของการทับซ้อนในพื้นที่ เดียวกันของรูปทรงรูปร่าง และอวัยวะของแต่ละส่วนให้เกิดความเหลื่อมล้ำเพื่อผลของการสร้าง รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวทางกายภาพที่มักจะสะท้อนการเคลื่อนไหวทางนามธรรมของจิตใจ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการสืบค้นเพิ่มเติม ผู้การวิเคราะห์หาแนวความคิดทั้งทางด้านเนื้อหาและ ทางด้านรูปแบบ เพื่อการสร้างสรรค์ให้เกิดเอกลักษณ์ใหม่ ๆ ให้ผลงานมีความแตกต่างและโดดเด่น มากขึ้นกว่าเดิม โดยผลงานในช่วงระยะเวลานี้ จึงเจาะจงเลือกใช้รูปทรงของผู้หญิงแสดงผ่านสาระ ของภาพใบหน้า ร่างกาย ในลักษณะที่มีความหลากหลายเชื้อชาติไม่เจาะจงอยู่กับเรื่องราวความรู้สึก ของตนเอง เพื่อต้องการสื่อสารและแสดงออกถึงแนวความคิดในเรื่องความซับซ้อนทางอารมณ์ของผู้หญิงเป็นหลักสำคัญ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความแปรเปลี่ยน เปลี่ยนผันไม่คงที่อยู่ตลอดเวลา และ ไม่สามารถคาดเดาถึงภาวะอารมณ์เหล่านั้นได้ ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าวนั้น มีความสนใจเรื่องของ รูปทรงและความหมายจาก “รอยสัก” จึงนำรอยสักให้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นสัญลักษณ์ประกอบ ในผลงาน ผ่านการออกแบบรูปทรงของรอยสักเป็นลวดลายของดอกไม้และพืชพรรณต่าง ๆ ตาม ทัศนคติและความเชื่อของตน ซึ่งแสดงถึงความสุข ความอุดมสมบูรณ์เป็นสื่อสัญลักษณ์ของ เพศหญิง และเพื่อสร้างให้เกิดอัตลักษณ์ใหม่ผ่านผลงานสร้างสรรค์ รวมไปถึงยังคงให้ความสำคัญ กับการใช้สัญลักษณ์ของสิ่งมีชีวิตจำพวกแมลงเข้ามาประกอบร่วม เพื่อสื่อสารความคิดเหล่านั้น ส่งผลปรากฏทำให้เกิดความรู้สึกหลากหลายรูปแบบมากขึ้นกว่าเดิม

โดยผลงานในช่วงระยะเวลานี้ยังคงปรากฏข้อผิดพลาด ทำให้ผลงานยังขาดความสมบูรณ์ ทางด้านความคิดที่ส่งผ่านรูปแบบการแสดงออก เนื่องจากรอยสักที่ปรากฏในผลงานนั้นมีความ ชัดเจนมากจนเกินไปทำให้บดบังนัยยะหลักทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการสื่อสารออกมา และผลงานยังคงมีความหยابกระด้างของเทคนิควิธีการ เช่น การวาดเส้นที่ไม่ละเอียดประณีต มากพอ ทำให้ขาดอารมณ์ที่ต้องการสื่อสารถึงความอ่อนไหว ความละเอียดทางอารมณ์ของเพศหญิง แต่ก็ยังพบว่ามียุทธวิธีที่สามารถนำเสนอให้กลายเป็นลักษณะเด่นได้ ก็คือ การนำเสนอภาพที่มีลักษณะ ของการทับซ้อนรูปทรงของมือในอากัปกริยาต่าง ๆ สามารถสร้างให้เกิดมิติลวงตา สร้างการ เคลื่อนไหวทางกายภาพเพื่อเป็นตัวแทนสื่อถึงการเคลื่อนไหวทางอารมณ์ที่ไม่มีความแน่นอน และไม่น่าคงได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นสาระสำคัญหลักที่ต้องการแสดงออกผ่านผลงานในระยะนี้ และนอกจากความหมายเชิงธรรมชาติวิทยา ทางคติความเชื่อเชิงเปรียบเทียบพฤติกรรมของมนุษย์

กับพฤติกรรมของแมลงแล้วนั้น รูปทรงของแมลงยังได้กลายเป็นภาพตัวแทนของความจริงและความลงไปในช่วงเดียวกัน ยังมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจนให้กับพฤติกรรมของมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน

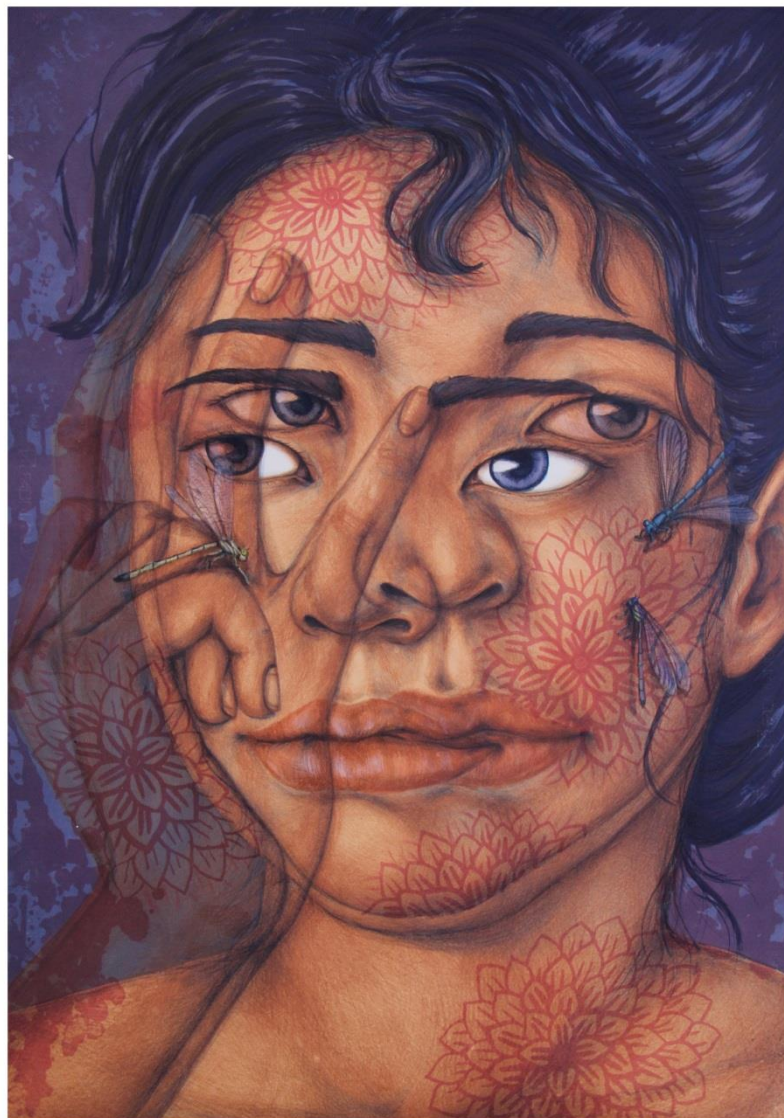

ภาพที่ 52 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Emblem I”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

ภาพที่ 53 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Emblem II”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

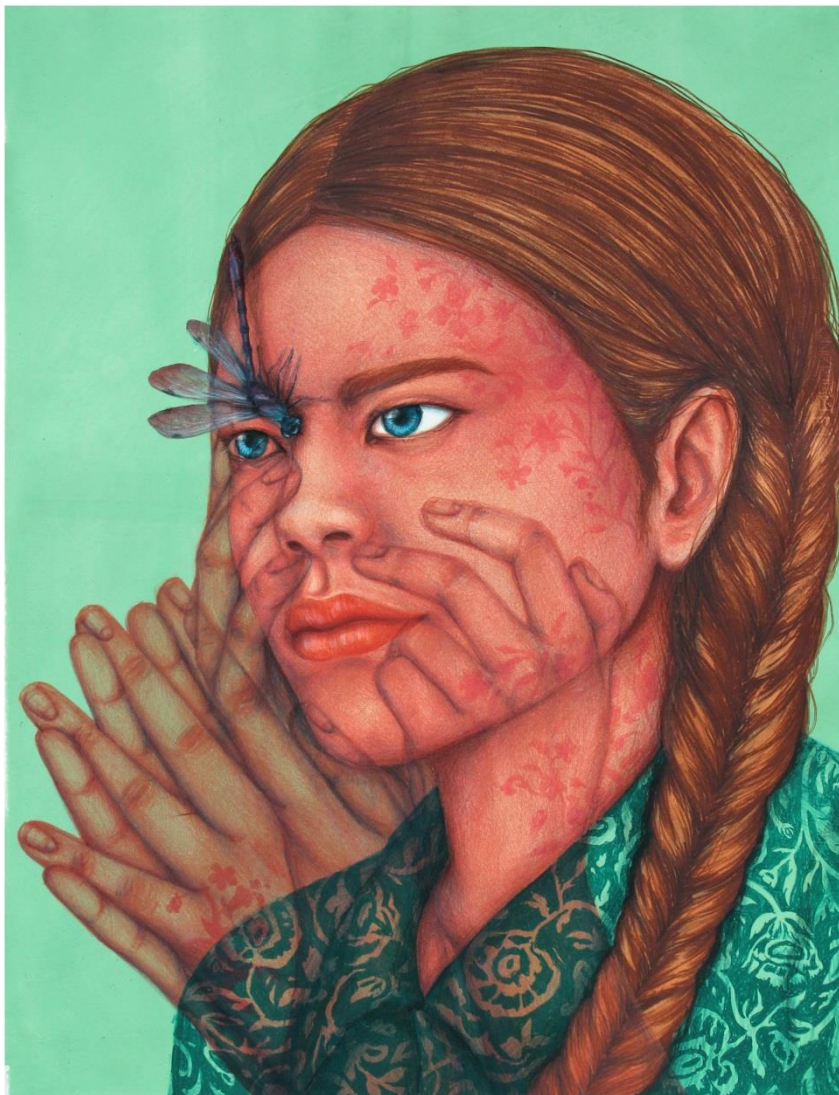

ภาพที่ 54 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “The Red Headdress”

ขนาด 94 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

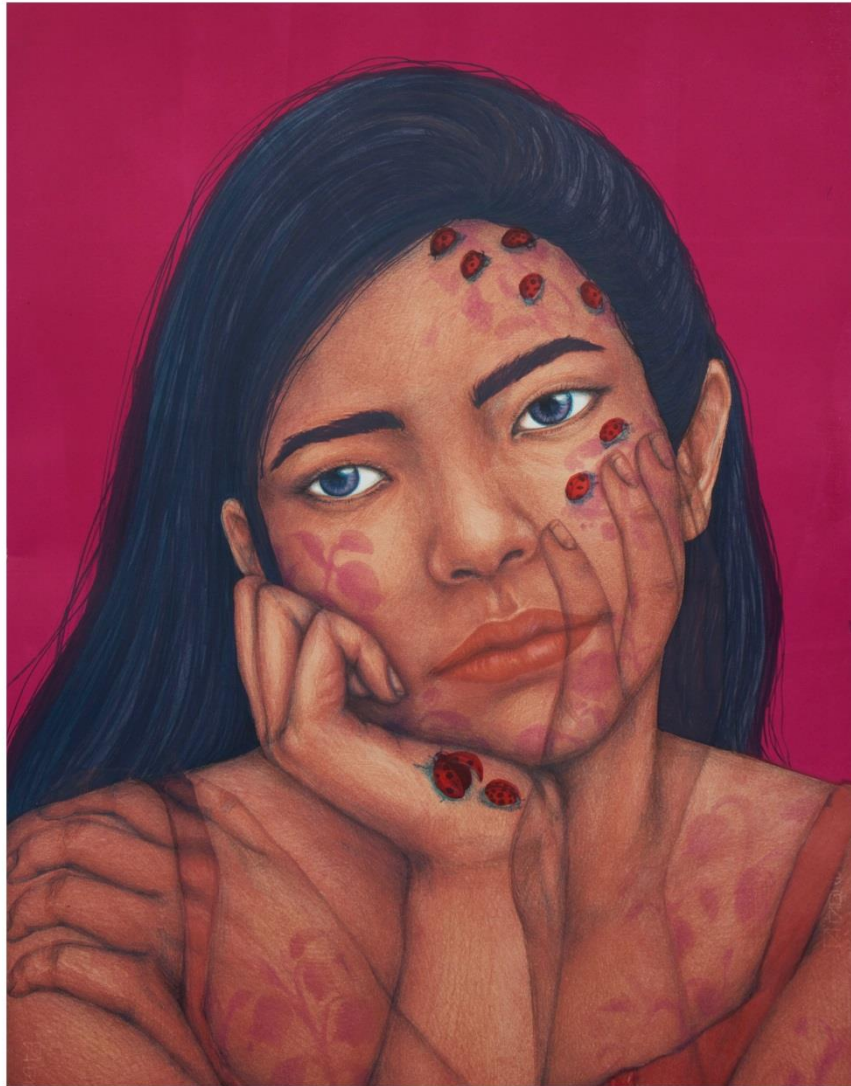

ภาพที่ 55 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Pray”

ขนาด 91 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

ภาพที่ 56 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Visionary”

ขนาด 91.5 x 69.5 ซม.

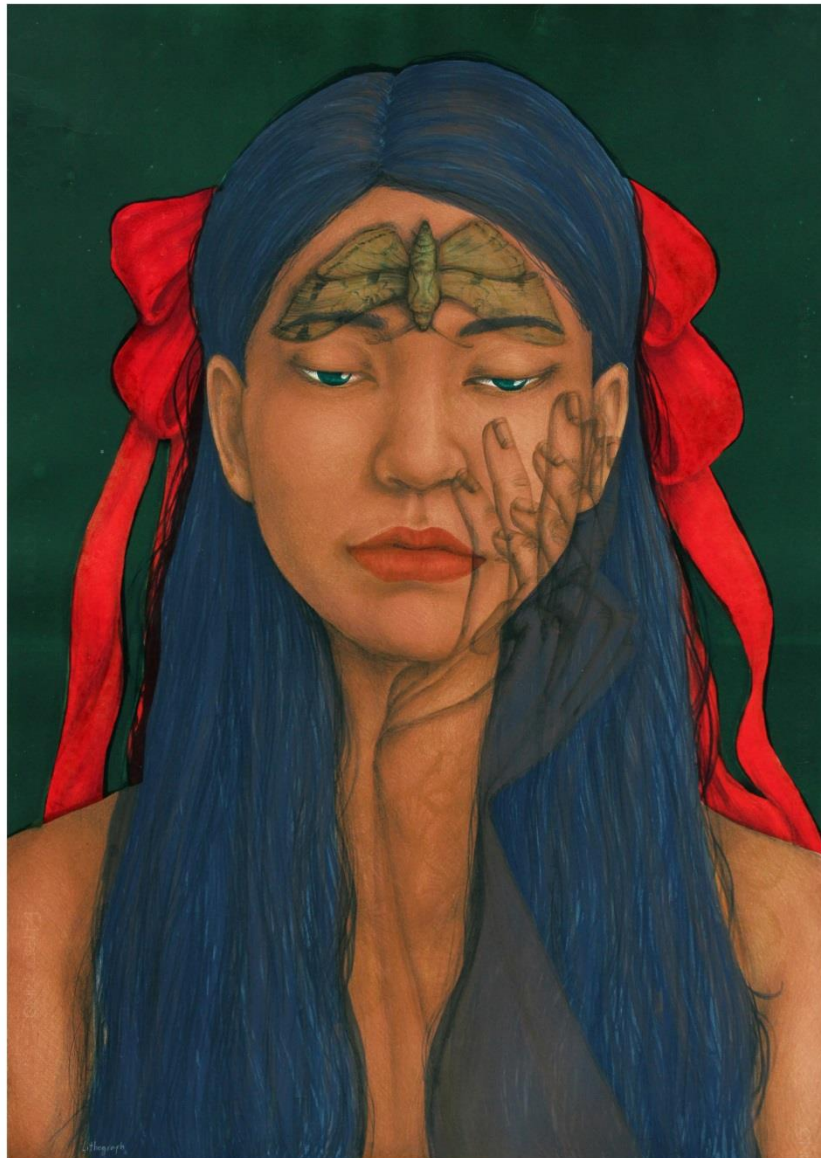
เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

ช่วงระยะที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2560 (ภาคการศึกษาตอนปลาย)

ผลงานในช่วงระยะเวลานี้ได้พยายามนำเอาข้อบกพร่องจากผลงานชุดที่ผ่านมา ปรับปรุง และแก้ไขให้เกิดความลงตัวและความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ยังคงให้ความสำคัญกับการใช้ รูปทรงของผู้หญิงในหลากหลายเชื้อชาติ ไม่ใช่เฉพาะเจาะจงว่าเป็นใครผู้ใดผู้หนึ่ง เนื่องจากต้องการ สื่อสารถึงความเป็นผู้หญิงที่สามารถเชื่อมโยงถึงเพศหญิงทุกคนในทุก ๆ สังคม จึงไม่จำเป็นต้อง เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงโด่งดัง โดยนำเอาลักษณะดังกล่าวมาแสดงออกในอิริยาบถที่แตกต่างกัน ในรูปแบบของการทับซ้อนภาพเพื่อการสร้างให้เกิดมิติการลวงตา สื่อถึงการเคลื่อนไหวทางอารมณ์ รวมถึงการสื่อสัญลักษณ์ผ่านสัตว์จำพวกแมลงในรูปแบบเดิม เนื่องจากยังคงมีความสำคัญต่อ แนวความคิด ผลงานสร้างสรรค์ในชุดนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบลักษณะการใช้สัญลักษณ์ของรอยสัก เนื่องจากเป็นรูปทรงและสัญลักษณ์ที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อแนวความคิดที่ต้องการแสดงออกและไม่ เป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้ โดยได้หันกลับมาทบทวนต่อความคิดเหล่านั้น จึงได้ข้อสรุปว่าควร มุ่งเน้นไปที่ลักษณะของการทับซ้อนรูปทรงของคน และเน้นการแสดงถึงความเคลื่อนไหวของ อวัยวะอย่างมือและท่อนแขนให้เกิดความลงตัว มีความกลมกลืนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อาจจะทำ ให้ประเด็นทางศิลปะที่ต้องการนำเสนอมีความชัดเจน ซึ่งตรงกับบุคลิกภาพของตนมากกว่า ส่วนประกอบที่มีความสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การแสดงอารมณ์ผ่านใบหน้าที่เรียบเฉย สงบนิ่ง ไม่บ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึก แต่ในขณะเดียวกันกลับนำเสนอให้เห็นถึงความขัดแย้งของ การเคลื่อนไหวทางร่างกายในส่วนของมือและแขน เพื่อนำเสนอสาระสำคัญของภาษาทางกาย

โดยผลงานในช่วงระยะเวลานี้ ก็ยังคงปรากฏข้อบกพร่อง เช่น การนำเสนอรูปทรงหลักของ ผู้หญิงที่นำมาเป็นต้นแบบในผลงานนั้นมีความหลากหลายเชื้อชาติ ไม่มีอัตลักษณ์พิเศษ ซึ่งทำให้ไม่ สามารถสื่อสารแนวความคิดในข้างต้นได้ อาจเป็นแค่การหยิบยกความเป็นผู้หญิงในมุมมองที่กว้าง มากจนเกินไป จึงทำให้ขาดอารมณ์ต่อความรู้สึกร่วมกับผู้หญิงต้นแบบ รวมถึงคุณภาพของผลงาน ในชุดนี้ยังมีความหยาบกระด้างของพื้นผิวบริเวณผิวหนังของคน เนื่องจากการทับซ้อนในแต่ละ แม่พิมพ์ยังขาดประสิทธิภาพในการกำหนดคุณลักษณะพิเศษของหมึกพิมพ์ ที่ต้องเรียนรู้หลักการทำให้หมึกพิมพ์มีความความ โปร่งใสและมีลักษณะที่บีบในเวลาเดียวกัน ซึ่งส่งผลต่อความละเอียด ความนุ่มนวลของพื้นผิวบริเวณที่ต้องการให้สามารถสื่อสารถึงลักษณะเฉพาะของเพศที่มีความ อ่อนโยนและเปราะบางได้

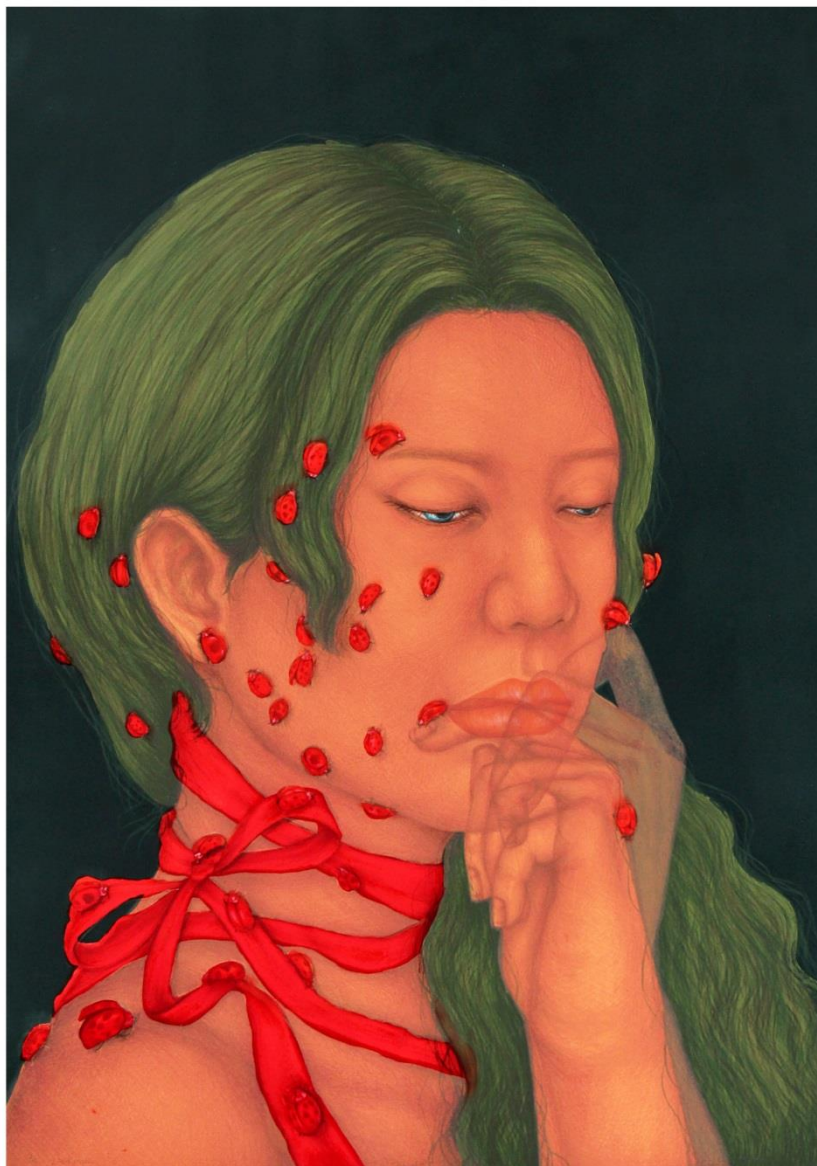

ภาพที่ 57 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Unsteadiness”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

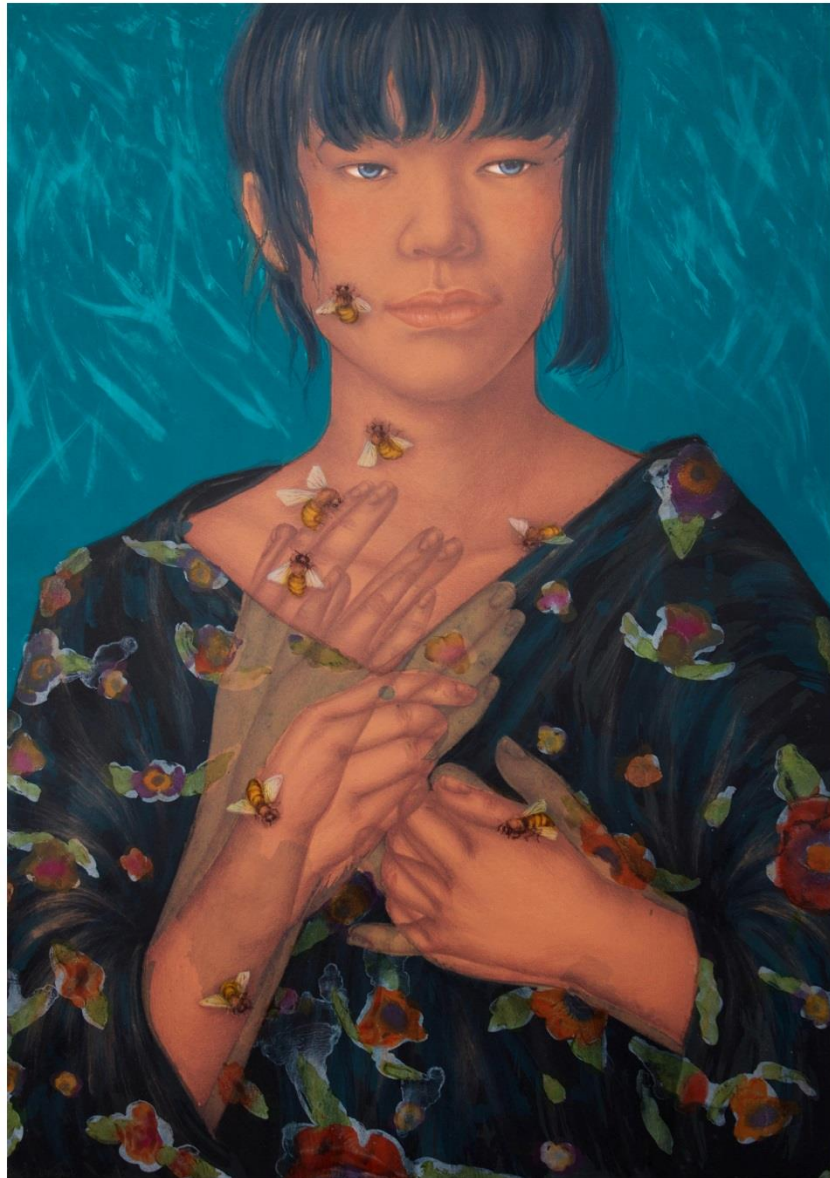

ภาพที่ 58 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Binding”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

ภาพที่ 59 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Bee – Hide (Behind)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

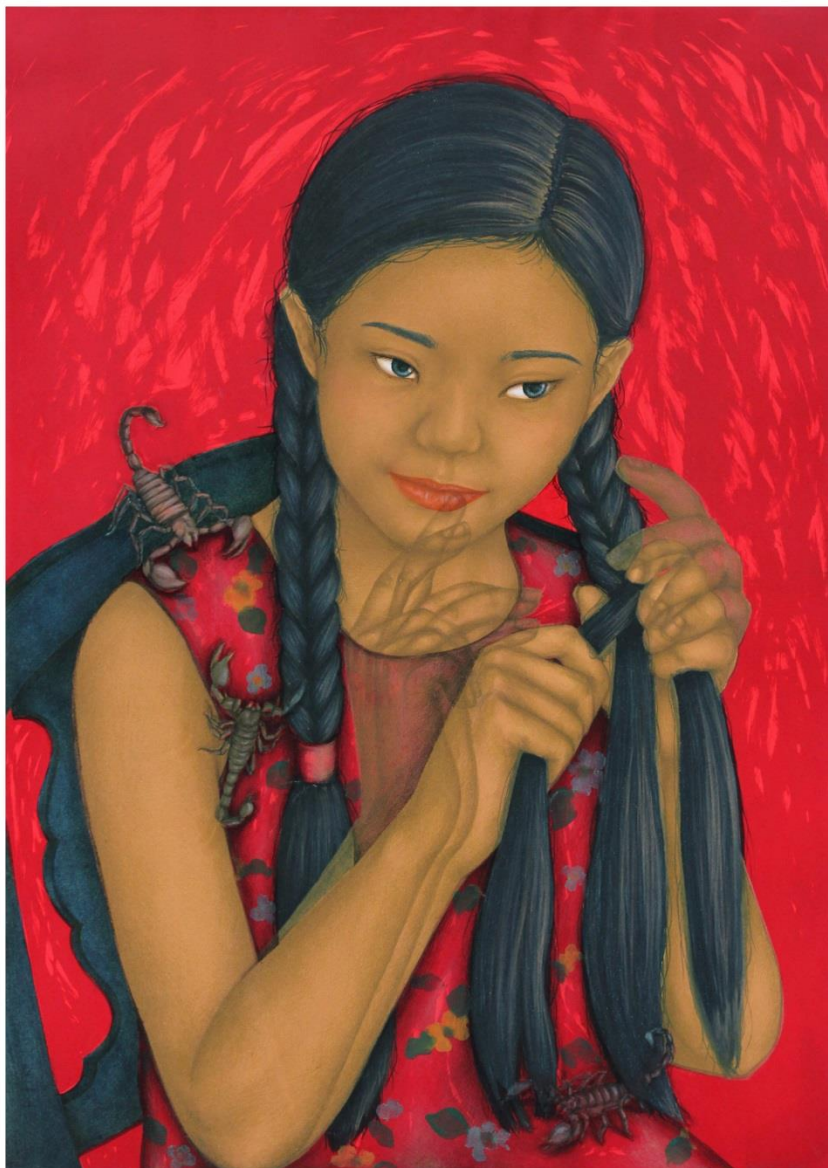

ภาพที่ 60 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Shadow Twins”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

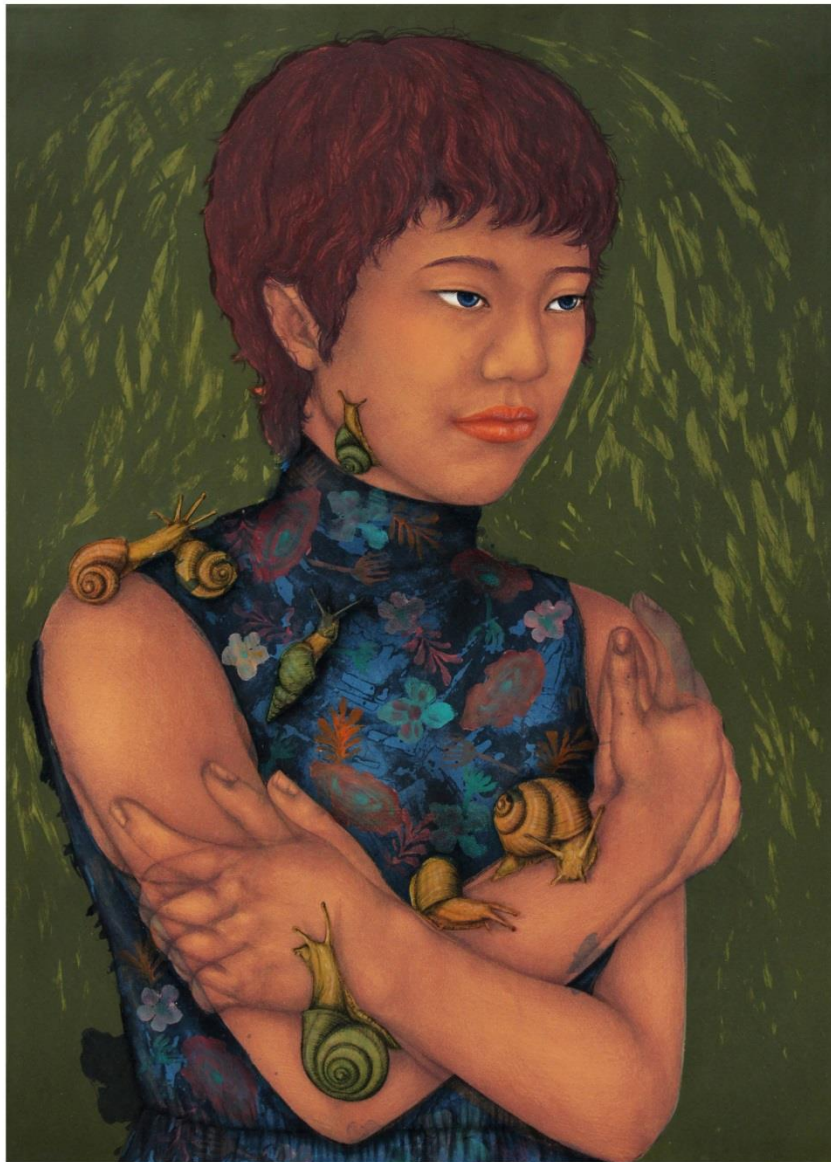

ภาพที่ 61 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Irony (Tong)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

ภาพที่ 62 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “Little by Little (Auangpoy)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2560

ช่วงระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2561

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ภายใต้หัวข้อ “ผู้หญิง” นับได้ว่าเป็นผลงานที่มีความสมบูรณ์สูงสุด ทั้งในแง่ของแนวความคิด รูปแบบและกระบวนการทางเทคนิคในการสร้างสรรค์ ซึ่งผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นจากผลงานชุดที่ผ่านมา โดยได้พิจารณาเพิ่มเติมถึงการที่จะสื่อสารสาระสำคัญให้สามารถออกมาเป็นรูปธรรมได้ดีที่สุด ก็คือการเลือกใช้ภาพใบหน้าของตนเองและบุคคลใกล้ชิดมาเป็นสื่อหลักในการแสดงออก อีกทั้งมีความสนใจที่จะใช้ภาพบุคคลต้นแบบจากเพื่อนในกลุ่มซึ่งเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ โดยกำหนดให้ผลงานในแต่ละชิ้นมุ่งแสดงออกถึงอัตลักษณ์พิเศษของแต่ละบุคคล ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นแตกต่างกันในการสื่อความหมายและถ่ายทอดถึงสาระสำคัญของความงามที่หลากหลาย ซึ่งเป็นความงามที่เกิดขึ้นจากตัวตนของบุคคลเหล่านั้น มิใช่เพียงแค่รูปร่างและหน้าตาเพียงอย่างเดียว รวมถึงลักษณะสำคัญของรูปแบบที่ทำให้เกิดภาพของการทับซ้อนซึ่งเดิมใช้เพียงแค่อวัยวะส่วนข้อมือหรือท่อนแขนเท่านั้น แต่ได้เพิ่มภาพของการทับซ้อนให้มีลักษณะแตกต่างไปจากเดิม เช่น บริเวณใบหน้า ตา จมูก ปาก ลักษณะการซ้ำของรูปทรงให้หลอมล้ำกันเล็กน้อย เพื่อสร้างให้เกิดนัยยะและสาระสำคัญที่ต้องการสื่อสารออกมาให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมักเลือกจากบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยของเพื่อนที่มีความใกล้ชิด หรืออาจเป็นเรื่องราวประสบการณ์ร่วมที่บุคคลเหล่านั้นได้พบเจอ โดยที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสและมีส่วนในการรับรู้ จึงจะสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกดังกล่าวให้ออกมาเป็นแรงบันดาลใจได้ ซึ่งมีหลายบุคคลที่ได้ให้แรงบันดาลใจในด้านของบุคลิกลักษณะและอุปนิสัย ยกตัวอย่างเช่น

ผลงานที่มีชื่อว่า “Mouth Melon (Tang - mo)” เป็นภาพแทนของ “แดงโม” ซึ่งเป็นหนึ่งในเพื่อนที่มีลักษณะนิสัยร่าเริงแจ่มใสและมีความกระตือรือร้นสูง สามารถสร้างรอยยิ้มให้กับบุคคลรอบข้างได้อย่างสม่ำเสมอ จึงนำไปผนวกกับการสร้างสรรค์ผลงาน โดยแปรเปลี่ยนเป็นความรู้สึกผ่านมุมมองของตนเอง ที่มีต่อบุคคลนี้ด้วยลักษณะสีหน้าที่สว่าง สดใส ให้ความรู้สึกสบายตา ประกอบกับเสื้อผ้าเครื่องประดับที่มีลวดลายของดอกทานตะวัน ซึ่งเป็นดอกไม้ที่แสดงถึงความสดใสเบิกบาน ด้วยสีเหลืองสดและดอกที่มีขนาดใหญ่เปรียบเทียบกับดั้งเดิม รวมถึงการใช้รูปทรงของแมลงชนิดต่าง ๆ ให้เข้ามาเป็นสัญลักษณ์ประกอบรวม ได้แก่ ผีเสื้อ ที่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจ เป็นสิ่งมีชีวิตที่ออกหากินในตอนกลางวันและขยันขันแข็งในหน้าที่การงาน และรูปทรง

ของแมลงทับ ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีคุณลักษณะพิเศษ คือการที่มีปีกมันวาว เมื่อมีแสงเข้ามาตกกระทบ จะเกิดเป็นสีอันสวยงามแปลกตา โดยมีความสอดคล้องไปกับบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยของบุคคล นี้ได้เป็นอย่างดี อีกหนึ่งตัวอย่างคือผลงานที่มีชื่อว่า “Fragile (May)” ที่เน้นการแสดงออกถึงความ เป็นผู้หญิงผ่านมุมมองของตนเอง ที่มีความสวยงาม อ่อนโยน เพราะบางแต่ก็มีความเข้มแข็งและ แข็งแกร่งในขณะเดียวกัน จึงเลือกใช้ลักษณะลายเส้นที่บรรจงเขียนอย่างประณีต ละเอียดลออ เลือกใช้สีสันและบรรยากาศที่ทำให้เกิดความรู้สึกละมุนละไม น่าทะนุถนอม รวมถึงการใช้รูปทรง ของผีเสื้อเป็นสัญลักษณ์ประกอบรวม เนื่องจากผีเสื้อเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีรูปลักษณะและวงจรชีวิตที่ สวยงาม คิ่งคู่ค และน่าหลงใหล สามารถเป็นตัวแทนที่แสดงออกถึงความสวยงามในแบบฉบับของ ผู้หญิงได้อย่างแท้จริง และในส่วนของบุคคลที่ได้ให้แรงบันดาลใจในด้านประสบการณ์ที่เข้ามา กระทบจิตใจ และการได้เข้าไปมีส่วนร่วมของประสบการณ์นั้นของข้าพเจ้า กับผลงานที่มีชื่อว่า “Missing (Som)” ซึ่งมุ่งเน้นการบอกเล่าถึงเรื่องราวประสบการณ์ของเธอ ที่ได้เข้ามาสัมผัสกับผลกระทบ ต่อจิตใจส่งผลให้เกิดความเศร้าหมอง ทุกข์ระทม เฝ้ารอและรอคอยบางสิ่งบางอย่างที่ขาดหายไป จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจและต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลนี้ผ่านมุมมองของ ตนเองด้วยลักษณะการนำเสนอภาพใบหน้าเศร้าหมอง ที่แวดล้อมไปด้วยบรรยากาศของสีสัน ที่ทึดทาด สว่างไสว ตรงกันข้ามกับภาพใบหน้าเพื่อสร้างความรู้สึกถึงความขัดแย้งกัน เนื่องจากมี ความต้องการที่จะให้เธอมีความสุข สดใส แจกเช่นสีสันและบรรยากาศเสมือนเป็นการปลดปล่อย ประโลมเธอด้วยความรู้สึกของข้าพเจ้าเอง ผสมผสานกับการใช้รูปทรงสัญลักษณ์ของ แมลงปอ ซึ่งในที่นี้ได้เลือกใช้ความหมายของสัตว์ชนิดนั้น เพื่อนำเสนอถึงความอุดมสมบูรณ์ของความรัก (คู่รัก) และเพิ่มเติมสัญลักษณ์ของผลส้ม ที่มีความหมายเชิงคติความเชื่อต่อผลไม้นั้น และเป็น คำพ้องเสียงในเวลาเดียวกัน ผ่านการนำเสนอเป็นลวดลายของผลส้ม ซึ่งสอดคล้องกับชื่อของเธอ ถือได้ว่าเป็นกลเม็ดของการบอกเล่าเรื่องผ่านตัวบุคคล เพื่อสร้างความโดดเด่นและที่น่าสนใจ ให้กับผลงานชิ้นนี้มากยิ่งขึ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้แสดงผลสัมฤทธิ์ของการสร้างสรรค์ภายใต้เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านการสื่อสารแนวความคิดและรูปแบบของ ผลงานสร้างสรรค์ สามารถแสดงออกถึงนัยยะสำคัญที่ซุกซ่อนอยู่ในความงามที่แท้จริงของผู้หญิง ผลงานเหล่านี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมสร้างคุณค่าและสื่อสารให้สังคมได้ตระหนักรู้ว่า

ความงามมิได้เกิดมาจากการพยายามที่จะปรุงแต่งเพื่อความสวยงามตามมายาคติ หรือความงามที่เกิดขึ้นจากกรอบที่สังคมภายนอกกำหนด แต่แท้จริงแล้วความงามนั้นเกิดขึ้นมาจากภายในของตัวตน และความหลากหลายเหล่านั้นนั่นเอง คือความงดงามที่ธรรมชาติได้สรรสร้างขึ้นมาให้อยู่เคียงคู่กับมนุษย์เพศหญิงทุกคน

ภาพที่ 63 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Mouth Melon (Tang - mo)”

ขนาด 70 x 100 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2561

ภาพที่ 64 ผลงานวิธานิพนธ์ “Fragile (May)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2561

ภาพที่ 65 ผลงานวิทย์ยานิพนธ์ “Missing (Som)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2561

ภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Supernumerary (Ploy)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2561

ภาพที่ 67 ผลงานวิทย์านิพนธ์ “One in the Crowd (Midsign)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2561

ภาพที่ 68 ผลงานวิทยานิพนธ์ “Delicate (Sofee)”

ขนาด 100 x 70 ซม.

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2561

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ผู้หญิง” (HER) ชุดนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ด้านการศึกษาค้นคว้าและการแสดงออกทางแนวความคิด ที่มีความต้องการจะสื่อสารให้กับสังคมได้รับรู้ถึงความงดงามของผู้หญิงที่ถูกชุกซ่อนอยู่ภายในใจเพียงแค่อุปถัมภ์ภายนอกตามค่านิยมความงามของยุคสมัยที่แปรเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภายใต้เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ที่มีความละเอียดอ่อนและประณีต ซึ่งมีความสอดคล้องกับแรงบันดาลใจจากสภาพสังคมที่ร่วมอาศัยอยู่ จากประสบการณ์หลากหลายรูปแบบที่ได้รับรู้โดยตรงและประสบการณ์ที่มีโอกาสได้เข้าไปสัมผัส รับรู้ หรือมีส่วนร่วมจากบุคคลใกล้ชิดครอบครัวที่สืบเนื่องมาจากอิทธิพลต่าง ๆ ทางสังคมที่ได้เข้ามากำหนดกรอบของความงาม และพยายามให้นิยามความหมายของความงามให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลโดยตรงต่ออารมณ์ความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งเป็นเพศที่มีความสัมพันธ์กับความงามมากที่สุด และทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางจิตใจ อ่อนไหวไปกับสิ่งที่เข้ามากระทบได้อย่างง่ายดาย จึงถูกชักจูงให้มีความต้องการที่จะปรับเปลี่ยน ปรุงแต่งตนเอง ให้เป็นไปตามลักษณะที่สังคมมักจะให้การยอมรับ เพราะเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้สามารถดำรงตนอยู่ภายใต้สังคมได้อย่างราบรื่น และในบางครั้งก็ภาคภูมิใจไปกับกรอบเกณฑ์ความงามภายนอก จนหลงลืมไปว่าอะไรคือความหมายของความงามที่แท้จริง

ผู้จัดมุ่งหมายที่พยายามสะท้อนให้สังคมได้ตระหนักรู้ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ เพื่อสื่อความหมายของอารมณ์ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว ไม่ชัดเจน และแปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาของความรู้สึกเหล่านั้น ผ่านรูปทรง สัญลักษณ์ สี สันและบรรยากาศ ภายใต้การนำเสนอภาพบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับข้าพเจ้า ซึ่งมีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันออกไป และมุ่งเน้นการนำเสนอเรื่องราวของความงามที่สามารถสัมผัสรับรู้ได้จากภายในจิตใจของบุคคลต้นแบบ เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าที่แท้จริงของความงามที่มีใจเพียงแค่อุปถัมภ์แบบเฉพาะหรือค่านิยมจากบริบทของสังคมเหล่านั้น แต่ความงามที่แท้จริงคือความหลากหลายที่ไม่ใช่แค่เพียงรูปลักษณ์ภายนอก

แต่ยังรวมถึงอุปนิสัย รสนิยม ทักษะศรกรรม ไปถึงวัฒนธรรมที่บ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ในรูปแบบของตนเองที่ไม่ซ้ำใคร ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปรุงแต่งหรือเลียนแบบได้ และสิ่งเหล่านี้เองคือความงดงามที่แท้จริงของพวกเธอ ตลอดช่วงระยะแห่งการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้ค้นพบความจริงที่ยิ่งใหญ่ของความสามารถที่ซ่อนอยู่ในความเป็นพิเศษหญิง ทั้งจากความรู้สึกส่วนตัวตน และจากการได้สำรวจความรู้สึกของบุคคลที่ได้นำมาเป็นต้นแบบ ที่บางครั้งมักละเลย มองผ่านความซับซ้อนของมิติทางอารมณ์ แต่เมื่อกลับมาพิจารณาความรู้สึกของตัวเองและของพวกเธอเหล่านั้น จึงได้มองเห็นความงดงามที่มีคุณค่ามากกว่ารูปร่างเพียงแค่นอก ซึ่งได้สะท้อนความงดงามที่มีลักษณะเฉพาะ โดดเด่น และไม่สามารถนำคุณลักษณะของค่านิยมฉาบฉวยที่สังคมได้กำหนดขึ้นมาเปรียบเทียบ เพราะความงดงามที่อยู่ข้างในซึ่งสามารถรับรู้ได้จากความสัมพันธ์ ความใกล้ชิดกับพวกเธอเหล่านั้นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ และไม่อาจมีใครเป็นได้ดังพวกเธอ อีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญ คือ ประสบการณ์ของการสร้างสรรค์ ที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญเฉพาะทางเทคนิคของศิลปะภาพพิมพ์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความลึกซึ้งมากขึ้น มีรูปแบบของความซับซ้อนทางเทคนิคกระบวนการจนสามารถควบคุม จัดลำดับขั้นตอนการทำงานและมีความเข้าใจในเทคนิคของภาพพิมพ์หินเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ส่งผลสู่การนำไปปรับใช้และพัฒนาผ่านการสร้างสรรค์ในรูปแบบอื่น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์แบบ

รายการอ้างอิง

- Amanda Scherker. (2560). Why It's Harder Than Ever For Women Not To Obsess Over Their Appearances. Retrieved from https://www.huffpost.com/entry/women-beauty-culture-obsess-over-appearance_n_5754382?cps=gravity
- CatDumb. (2559). จากนางแบบอวบที่ถูกปัดสัญญา สู่การเป็นดาวเด่นในแบรนด์คู่แข่งตัวฉกาจของ Victoria's Secret !!! Retrieved from <https://www.catdumb.com/iskra-lawrence-333/>
- NylonThailand. (2559). IDEAL FIGURE : ย้อนรอย 100 ปี ความสวยของผู้หญิงแต่ละยุค Retrieved from <https://www.nylonthailand.com/ideal-figure-ย้อนรอย-100-ปี-ความสวยของ/>
- Philip P. Wiener. (2517). *Dictionary of the History of Ideas*. New York: Macmillan Pub Co.
- เกรียงไกร สุวรรณภักดี. (2559). *Thailand Insect Guide*. กรุงเทพฯ: บริษัทวิริยะธุรกิจ จำกัด (สำนักพิมพ์สารคดี).
- โพสต์ทูเดย์. (2559). ทำความรู้จัก ทราย เเบญจพร สวยงบน้อยกอสเพลย์สุดครีเอท. Retrieved from <https://www.posttoday.com/ent/news/431946>
- โพสต์ทูเดย์. (2560). "ความหลากหลายคือความงาม" พบกับนางงามมินนิโซตาคนแรกที่สวมฮิญาบ. Retrieved from <https://www.posttoday.com/world/483774>
- กัญญา เจริญศุกกุล. (2550). ภาพพิมพ์ *LITHOGRAPH*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- ข่าวสด. (2562). ชาวเน็ตจีน โยนนิตยสารไว้วัก โฉว์นางแบบหน้าแปลก ส่อเหยียดสาวหมวย. Retrieved from https://www.khaosod.co.th/chinawatch/news_2286749
- อำนาจ คงวาริ. (2558). เอกสารการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ของ อำนาจ คงวาริ (เพื่อกำหนดการขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์).

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ชลิตา ตันติวิชญ์โกศล
วัน เดือน ปี เกิด	6 เมษายน 2536
สถานที่เกิด	สุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	ศิลปบัณฑิต (ทัศนศิลป์) (เกียรตินิยมอันดับ2) คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	902 ม.2 ต.สามชุก อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี 72130
ผลงานตีพิมพ์	2560 : การแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 33 ประเทศไทย : การประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ Kochi ครั้งที่ 10 (ได้รับการ เสนอชื่อเข้ารับรางวัล) ประเทศญี่ปุ่น : การประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ Cieszyn (ได้รับการเสนอชื่อ เข้ารับรางวัล) ประเทศโปแลนด์ 2559 : “Daigo – Thai : Home – Mind” The Kenpoku Art Festival ณ หอศิลป์ “Mine” ศิลปะจัดวางร่วมกับ ผศ.อำนาจ คงวาริ จังหวัด อิบารากิ ประเทศญี่ปุ่น : การประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ Lodz ครั้งที่ 1 ประเทศ โปแลนด์ 2558 : การประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ Guanlan ครั้งที่ 5 ประเทศจีน : การแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 32 ประเทศไทย 2557 : การแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 31 ประเทศไทย รางวัลที่ได้รับ 2562 : “รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2” การประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ ครั้งที่ 6 ประเทศอินโดนีเซีย 2561 : “รางวัลสนับสนุน” การประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ ครั้งที่ 3 ประเทศมาเก๊า : “รางวัลเหรียญเงิน ศิลป์ พีระศรี” การแสดงผลงานศิลปกรรม ร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 35

2560 : “รางวัลดีเด่น สาขา 2 มิติ” การประกวดเยาวชนศิลปินไทย
ประจำปี 2560

2559 : “รางวัลสนับสนุน ศิลป์ พีระศรี” การแสดงผลงานศิลปกรรม
ร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 33

